

Fra "Borealis" via Rolf Telano og originalens tittel var:

"A spacewoman speaks"

(Kom i svensk oversettelse av Birgit Jeppsson som "Vänner i Universum" - Bokforlaget Parthenon 1964)

FORORD av r-ø.

I denne artikkel belyses livet i et flerdimensjonelt perspektiv - dvs selve LIVET (det opplevende NOE bak materien/kroppene) befinner seg på et plan som ligger utenfor eller høyt "over" de "materielle plan" og dette LIV opplever og erfarer gjennom ERFARINGER i disse kroppene. Ja - gjennom livserfaringer på disse "tungmaterielle plan" - så lærer samme LIV lovene for tenkning - dvs det lærer gjennom livene i disse "tungmaterielle plan" at stoffet OG SENERE OGSÅ TENKNINGEN må følge den kosmiske grunnlov: elsk (forstå og tolerer) alt og alle SLIK DE ER. Man lærer etter hvert at alle er på toppen av sin utvikling og ikke kan være annerledes i øyeblikket enn det de nettopp NÅ er. Til dette trinn har vesener på høyere vibrasjonsplan utviklet seg - en representant fra disse har kommet med stoffet her. Alt av "materie" er kun atomare vibrasjoner/hastigheter, og den store illusjon er her at kun vår frekvens er "virkelig". Sannheten er den at kun livet BAK stoffet eller materien er "virkelig" - et hvert vibrasjonsplan/dimensjon er kun en temporær læresone - et kosmisk klasserom. Noen har altså i den kosmiske skole kommet et par klassesertrin over vår - som kan kalles en "førsteklasse". Og det er fra en av våre "medelever" i en høyere klasse - men på sett og vis i samme "skole" - at dette artikkel opprinnelig ble diktert, helt tilbake i 1952. Men da budskapet er absolutt tidløst, klart formulert og fortsatt er aktuelt - har jeg oversatt det og man kan lese det her i fortsettelsen under. Vil man skrive det ut, så anbefales det at man laster ned en wordfil som er satt opp med to spalter og skriver ut denne som vil lette lesbarheten. Linken til den finnes øverst til venstre og også sist i artikkelen.

(Rune Øverby i nov.2003)

"A spacewoman speaks"

Her i norsk oversettelse av Rune Øverby fra sept.-nov 2003 og da utg.punktet var den svenske oversettelse vil muligvis en grad av "svensk" skinne gjennom.

Innledning av Borealis

Observasjoner av fremmede gjenstander i rommet, populært kalt "UFO", er nå så tallrike og så vel verifiserte at ingen virkelig intelligent person kan tvile på deres eksistens. Bestemte detaljer tvinger de fleste til å akseptere det faktum, at disse farkoster ikke kan stamme fra planeten jorden. De spørsmål, som man nå stiller seg - ofte med frykt - er:

Hva er en UFO ?

Hvor kommer de ifra ?

Hva er det slags vesener som styrer dem ?

Hva er deres hensikter her ?

Ettersom jeg hører til den folkerase som kontrollerer disse farkoster, skal jeg ved hjelp av ulike kollegaer besvare disse spørsmål. Det er min forhåpning, at jeg skal bli i stand til å dempe uroen hos de skremte og styrke håpet hos dem som vil godta min redegjørelse.

Mitt navn er, oversatt til deres skriftspråk, "Borealis", nordlig.

Det bør noteres, at alle navn, som anvendes i denne artikkel her, må oversettes på samme måte. De av våre egne ord som vi anvender ville ikke bety noe for dere, isteden har vi forsøkt å gi dere de ord som kan forstås på deres språk.

Den planet som dere kaller Venus er mitt hjem - skjønt jeg ikke betrakter meg som "innfødt" - ettersom mitt folk ikke stammet herifra. Deres vitenskapsmenn kan berette for dere at liv på denne planet er en umulighet ettersom den venusianske atmosfæren umuliggjør liv. Faktiske forhold er at betingelsene på planetens overflate ikke berører oss, hvilket jeg kommer til å forklare senere. Planeten myldrer imidlertid av liv alle slag. Faktum er at alle planeter og deres måner rommer liv av lignende art.

De undersøkelser som deres astronomer har gjort, nådde ikke lenger enn til stratosfæren for de enkelte planetene, hvilket ikke gir noen antydninger om forholdene på overflaten, omkring 160 mil der under. Samme undersøkelser, gjort på deres egen stratosfære, ville vise at hverken de kjemiske betingelsene eller temperaturene muliggjør liv på Jorden.

"Jeg er øversteprestinne for det modertempel som vårt folk har på Venus. Detaljene i våre religiøse trosoppfattelser betyr egentlig ingenting i

denne redegjørelse, men jeg kan berette at vi er monoteister og erkjenner en høyeste guddom som alltings opphav og skaper. Vi kaller han "den Uendelige", mens vi tror at intet ord eller navn kan gi en riktig forestilling om han. Et sinn (bevissthet) som er begrenset av en forgjengelig kropp, kan på grunn av sin naturlige begrensning ikke fatte det evige og udødelige. Det finnes intet å sammenligne med.

Mange av deres folk kommer til å tilbakevise det jeg sier, da de ikke er tilstrekkelig utviklet for å forstå det. De fleste av deres vitenskapsmenn kommer også til å stille seg avvisende. De har tatt til seg alt for mye "lærdom", men ikke av det rette slaget. Også blant dem som vi betrakter som mer avanserte av dere, kunne det finnes de som først er tilbøyelige til å forkaste det, samtidig som en del av hva jeg sier kommer i konflikt med noens religion eller filosofi, som de omfatter. Men de gjenstående kommer til å være tilstrekkelig mange til å gjøre anstrengelsen verd.

Ettersom jeg er et dødelig vesen, er det jeg sier beheftet med menneskelige feil. Skjønt jeg virkelig har tilgang til urkilder og alle andre informasjonskilder som ikke er tilgjengelige for dere, er jeg verken allvitende eller ufeilbar - eller kanskje fullstendig fri fra fordommer .

Mitt folk, som dere kan kalle "menneskene fra nord", ligger langt foran dere vitenskapelig sett. Jeg skulle også tro at de i gjennomsnitt står noe høyere enn dere rent etisk. Det finnes imidlertid unntak. Alt er ikke godt og vel blant oss.

Det finnes store variasjoner av godt og ondt. Vi er verken demoner som kommer for å ta dere - eller guder som kommer for å befri dere på en magisk måte. Vi er til syvende og sist "bare mennesker". Mennesker, som innvendig ikke skiller seg nevneverdig fra jordens folk - mennesker, som lever og elsker, håper og frykter - og i blant - ler og gråter.

Vi betrakter og hilser dere som brødre i dette ords sanneste betydning.

BOREALIS

I Begynnelsen

VOKTERNE

"Menneskene fra nord", som manøvrerer de fleste - men ikke alle - av de farkoster, som er blitt sett på deres planet, tilhører en av de eldste rasene eller "vokterne" av deres planet. Nettopp nå er vi den største gruppen som opererer i dette solsystem, men det finnes også medlemmer av andre raser. Disse eldste raser har holdt deres planet under bevakning helt siden de første menneskene (fantos). Samtidig har de forsøkt å undervise dere og lede deres utvikling på en så umerkelig måte, at de ikke skulle hindre deres egen utvikling.

Det har aldri vært noen tid da de har vært helt borte. Deres antall har i hver tidsperiode variert etter de forhold som rådet. Når saker og ting utvikles normalt og rolig, finnes det bare et lite antall observatører. Under kritiske perioder økes deres antall.

Menneskets tilblivelse

Disse eldste raser var deres forfedres forfedre. De "skapte" dem naturligvis ikke åndelig, ettersom det står utenfor hver dødliges evne. Disse deler av jeget kommer direkte fra den uendelige og er en integrerende del av hans dødelige og evige vesen. Men de skapte det dødelige hylsteret som omslutter deres åndelige kropp. Når det stod klart at jorden var klar for menneskelig liv ble det bestemt hvilke fysiske egenskaper som var ønskelige og nødvendige for dets spesielle miljø. Senere utviklet de individer med disse egenskaper gjennom metoder som er meget like dem som anvendes av dyreoppdrettere når de produserer en ny art.

Omsorgsfullt utvalgte foreldre ble ført sammen slik for å skape de ønskede egenskapene og eliminere ikke ønskelige. Det bibelske "edens have" var disse eldste rasers laboratorium.

Adamrasen

Ordet "Adam" er ikke navnet på en individ, men på en rase eller gruppe. Det var vanlig blant de fortidige menneskene å personifisere en hel rase eller gruppe med et eneste navn. Skikken lever fortsatt i våre dager, når man personifiserer atskillige millioner briter med "John Bull" etc. Disse "Adam'er" sendtes ut fra "haven", som deres bibel beretter, men det var snarere et

forsiktighetsmål enn en "straff".

Ettersom deres forfedre stod i så nær kontakt med de eldste rasene begynte de å snappe opp en hel del gjennom iakttagelser og gjennom tilfeldige ytringer fra sine rådgivere. Det fantes risiko for at de måtte lære seg ting som det ikke ville være så passende for dere å vite på et så tidlig stadium av sin utvikling, derfor sendtes de ut i verden på egen hånd.

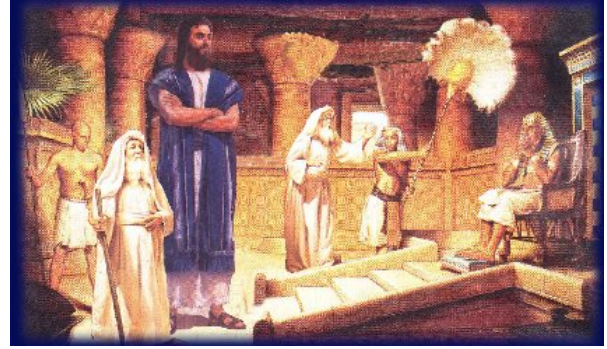
Faktum er at hva som skjedde ville ha hendt før eller senere uansett. Det var en nødvendig fase i menneskenes utvikling å sende dem ut på egen hånd når tiden var inne. De kunne ikke på noe annen måte lære å utnytte sin åndelige og fysiske begavelse og utvikle sin praktiske evne. Legg framfor alt merke til den del i deres bibel, der Gud Fader sier ; "se, denne mann har blitt slik som en av oss". Ettersom guddommen alltid ble oppfattet som entall, skulle dette tyde på at det her var spørsmål om et mye mindre vesen som talte til en gruppe på samme nivå. Om noen imidlertid foretrekker å tenke seg at den UENDELIGE personlig skapte rasene på jorden, kan jeg ikke disputere derom. På en måte har de rett. Mens den uendelige er det eneste opphavet til allting i universet, blir han, om vi utvider begrepet, også alltings skaper. Også om han må anvende seg av helt verdslige midler for å fullbyrda skapelsen.

Gudesønnene

Denne forveksling av mellom den sanne guddommen og de eldste rasene kommer ofte til syne i bibelen og andre fortidige skrifter. Årsaken var åpenbart den meget framstående vitenskapelige og åndelige begavelse hos de eldste rasene. Adam-menneskene kunne ikke tilnærme seg forstå dem og kom derfor til sluttsatsen, at de nødvendigvis måtte være overnaturlige vesener. Ettersom dette gjorde dem mer villige til å lyde ordre og instruksjoner, frykter jeg at de eldste rasene antagelig ikke gjorde noen større anstrengelse å ta den villfarelsen fra dem.

Når Adam-sønnene ble mer avanserte, begynte de å få et noe riktigere bilde av sine rådgivere. I de senere delene av bibelen blir de "gudesønner", "profeter" og andre mindre guddommelige vesener. De senere grekerne innså at deres "guder" var vesener med eksepsjonell makt, men at de virkelig var dødelige og ikke alltid så "fullkomne".

"Vokterne" forble fortsatt på deres planet i

i den egyptiske periode som vokste fram etter Atlantiskatastrofen var faraoene som selv delvis genetisk var av "gudene" (de utenomjordiske) fortsatt i rådslaging med "gudene" (som også fysisk sett var store) - som var mangfoldige og i direkte åpen kontakt med jordmenneskene. Disse hadde de selv delvis fremavlet rent genetisk. Bildet viser en farao i samtaler med en av de pleiadisk-lyranske "gudene" som kunne være nesten dobbelt så høye som de lokale jordmennesker. (ill/txt – rø, og ikke i den oppr.boka.)

mange tusen år. For dere kunne dette virke som å være en lang tid. Etter vårt tidsbegrep var det snarere et kort intervall. Vi ikke bare regner vår livstid i tusentalls år -men bærer også med oss våre mest betydningsfulle hukommelser fra det ene livet til det andre.

Miljøet på deres planet er ikke passende for vårt folk og derfor forlot "vokterne" deres planet så snart de anså at Adam-menneskene i trygghet kunne overlates til seg selve. Redegjørelser for hvordan de forlot jorden er etterlatt i mange av deres gamle urfedre og skrifter, skjønt dere nok har vanskelig for å kjenne igjen dem. Folk på den tiden visste ingenting om vitenskap og var derfor ikke i stand til å beskrive det de så. Siden da har ikke vokterne framtrådt åpent iblant dere, selv om det alltid har vært noen få av deres farkoster noen steds på deres himmel og et visst antall "markobservatører" som har levd iblant dere.

De siste er nødvendige, ettersom det finnes visse ting som best og mest bekvemmelige kan utføres gjennom personlig kontakt. De er omsorgsfullt utvalgt og skolert, og i stand til å opptre fritt blant dere - uten risiko for å oppdages.

Skapende tankekrefter

"Menneskene fra nord" liksom alle de eldste rasene - har evne å endre sitt utseende på ønsket måte - gjennom å anvende de skapende tankekraftene. De kan således opptre som hvilken som helst rase, om de så ønsker. I gjeldende tilfelle er ikke dette

nødvendig, ettersom vårt naturlige utseende har en meget slående likhet med deres nordiske rasers, hvilke for øvrig tok sitt navn ifra oss.

Vårt tidligere virksomhetsområde var det nordeuropeiske kontinentet og folket der *våre spesielle* - som vi beskyttet. Senere skjedde raseblanding mellom vokterne og Adam-menneskene - "guds sønner så at menneskenes døtre var fagre, og de tok til hustruer de som de fant mest behag i". Denne opplysning, liksom andre i deres bibel, gjelder spesielt for området i nære Orienten, som sto under overvåkning av andre folk. I allmennhet ville imidlertid disse oppgaver kunne henføres såvel til vårt eget område som til de andre folkenes.

Edens have

De eldste rasene

Som deres bibel korrekt oppgir (1 mos. 6:4) levde de eldste rasene i jorden, ikke på den. Miljøet på overflaten var meget lite helsemessig for dem. Edens have lå naturligvis også i jorden, og "adamsønnene" ble sendt opp og ut på overflaten. Første boken om Adam og Eva beretter om deres første dag og natt på jordoverflaten og om deres frykt når solen gikk ned og deres skrekk når den gikk opp igjen neste morgen.

Alt dette tyder på at de var fullstendig ukjente med forholdene på overflaten. Det fantes i virkeligheten atskillige "lystgårder", ettersom hver og en av de eldste rasene hadde fått i oppdrag å befolke et visst område. Det rådet et intimt samarbeide mellom disse grupper og en betydelig gruppe av teknisk personell, mens visse grupper var særskilt framstående på visse områder. Over alle disse grupper fantes en samordnende leder. Denne var av en høyere rase enn de eldste, men dog et dødelig vesen. Viktige beslutninger ble fattet etter samlede rådslagninger, og overenskomster mellom gruppene ble vanligvis iverksatt samtidig av dem alle.

De bibelske utleggninger behandler egentlig bare et av disse områder: den hebreisk-greske-assyriske sonen. Det ville imidlertid med små variasjoner gjelde for alle grupper og områder. De ulike adamrasene har ulike tolkninger av disse første dager. En del av deres opplysninger er faktiske, men

mange må tolkes som allegoriske, da hva som skjedde stod over forstanden for de som nedtegnet hendelsene. Mange av disse oppgaver har også blitt forandret gjennom oversettelser og omarbeidelser. Analyseres de imidlertid med hensyn til disse faktorer, viser det seg at de i grunn og bunn er det samme.

I gudenes bilde

Påstanden at "gud skapte mennesket i sitt bilde" er riktig både fra materielt og åndelig synspunkt. Ettersom det virkelige, indre jeget er en del av den uendelige - er det nødvendigvis også hans (speil-)bilde.

Hver og en av de eldste rasene betraktet naturligvis sine spesielle raseegenskaper som overlegne og gjorde derfor sine "adamsønner" så like seg selv som mulig. Diverse indre ulikheter var nødvendige, men deres "skapelser" var, ytre sett, helt like dem selv. Således er også det ytre jeget også i seg selv et speilbilde av "gudenes" utseende.

De opprinnelige livsformene

De opprinnelige adamsønnene var av en mengde livsformer med lave vibrasjoner, både menneskelige og ikke menneskelige fra mange andre verdener. Personer og dyr tas iblant fra deres planet på lignende måte, i hensikt å befolke en annen ung verden. Tillatelse til det gis alltid av slike personer. Hensikten forklares, og de tillates å fatte en fullstendig frivillig beslutning. De fleste av dem gir tillatelse entusiastisk. Om de ikke ville gjøre det, utslettes enhver erindring om hendelsen hos dem, og de tilbakesendes uskadet i alle tilfeller.

Det er nesten umulig å bedrive noen genetisk forskning gjeldene deres nuværende raser. Mange tidligere landområder eksisterer ikke lengre. Mange nye har vokst fram. Under de derav følgende store folkevandringer oppstod en sterk blanding av rasene. De fleste av de nuværende rasene på deres planet er blandinger av adskillige fortidige folkeslag.

Atlantis

Foruten de raser, som faktisk ble frembragt på deres planet, fantes det to andre grupper som ble utviklet annensteds og som ble flyttet over til deres verden i stor utstrekning når katastrofer truet deres egne planeter.

Dere hadde tidligere ytterligere en måne som kaltes "Azatlan", skjønt den for en del var kjent som "Bal". På grunn av visse bestemte naturlover, kom den så nær jorden at den ble slitt i stykker av de krefter den kom i konflikt med. Fragmenter falt til jorden i form av meteorer, og dette "ildregn" har blitt nedtegnet i mange av deres fortidige skrifter og legender. De etterfølgene forstyrrelser endret også Lunas posisjon og gjorde dens overflate delvis ubeboelig.

Disse hendelser hadde blitt forutsett og de fleste av innbyggerne hadde uskadet blitt ført under jorden før katastrofene. Atlantiderne bosatte seg på den fortidige kontinentet Atlantis, som fikk sitt navn etter dem. De behøvde snart mer livsrom og spredde sine kolonier over hele middelhavsområdet. De utgjør hovedinnslaget i de nuværende folkeslagene hos respektive nasjoner i denne del av verden. Luninerne slo seg ned i centrale deler av Asia. Mange av dem omkom når visse store geologiske forandringer skjedde på dette område - men de har satt sine spor i mange asiatiske folkeslag.

De eldste rasene ble tvunget til sitt underjordiske liv på denne planet på grunn av de radioaktive utstrømningene fra solen mot jorden. Disse forårsaket en for tidlig død for dem og begrenset deres livslengde til brøkdelen av det normale.

På vår egen bølgelengde står vi over disse spesielle strålinger. Vi er utsatte for visse svakt skadelige utstrålinger, som har økt kraftig i styrke gjennom deres atomeksplosjoner, men vi har mulighet å delvis uskadeliggjøre dem. Disse radioaktive utstrømninger er den hovedsakelige årsaken til deres korte levetid. De angriper ben og vev med økende effekt. Når de senere når en viss konsentrasjon, nekter de ulike organer i kroppen å fungere på normal måte, og dere blir til slutt "gamle".

Om deres vitenskapsmenn undersøkte et nyfødt barn, ville de finne at det ikke finnes noen radioaktivitet å registrere. Moderens kropp filtrerer bort all utstråling. Når en person blir eldre, øker denne radioaktivitet konstant. *Visse personer er bedre utrustet til å utholde denne prosessen enn andre.* De som ser eldre eller yngre ut enn hva de er, ville oppvise tilsvarende forskjelligheter i sin radioaktivitet. Gjennom å borre seg dypt ned i jorden kunne de eldste rasene unngå mye av denne skadelige påvirkningen. Det tykke jordlaget tjente som filter.

Verden under

På et visst dyp finnes en "lyszone". Her forvandles en del av de energistrømmene som ikke har blitt forvandlet i deres stratosfære, til lys under påvirkning av visse elementer i jorden. Det var i denne zone av jevnt mildt lys, som de eldste bygde sine hjem. De gjorde dette gjennom å dematerialisere og oppløse materialet i det rommet de behøvde, og pakket inn dets energi i vegger og tak og kunne slik skape en innvendig kledning(overflate) av meget tett og sterkt materiale. Til slutt vokste det fram en omfattende andre verden, som strakk seg under både land og hav, og hvis totale areal var mye større enn den verden som fantes på overflaten.

De gamle betraktet sine grottehjem som meget utrivelige til tross for at de var store og fullkomne. De var ikke fullstendig beskyttet mot radioaktive utstrålinger og led på grunn av det av mange sykdommer som til da hadde vært ukjente for dem. De kjente seg innestengte og lengtet etter sine egne hjem der de kunne leve på overflaten. Så snart de anså adamsønnene for tilstrekkelig utviklet til å ikke lengre behøve nøye og fortløpende overvåkning, bega de gamle seg til sine egne hjem.

Begrepet djevel

Et fåtall valgte å bli værende. De andre betraktet dem som dåraktige (dumme) men gav dem rett å bli om de ønsket det. Når disse få som fortsatt forble der, var befridd fra hovedgruppens restriktive innflytelse, degenererte de og begynte å føre ned mindre gode individer fra adamfolkene for å underholde seg i orgier. De andre folkene på overflaten, som de var satt til å lede og beskytte, ble ofte pint og torturert. Blant adamsønnene forandret begrepet "under jorden" betydning fra å være en plass for guder til en være en plass for djevelen.

Ettersom alle andre midler til å få dem under kontroll hadde mislykkes, ble det sendt styrker for å endre på forholdene. En del av "de onde gudene" ble flyttet til andre plasser for behandling, andre ble satt bak lås og slå for resten av deres liv. Inngangene til "underjorden" ble forseglede. Siden da har små grupper av varierende moralske nivåer funnet veien ned i underjorden gjennom en hendelse som ikke er tilsluttet inngangene. Mye finnes fortsatt intakt av det fortidige systemet av grotter og små grupper lever fortsatt der.

Richard S. Shavers

Richard S. Shavers skrifter, som satte i gang med noe av en sensasjon i okkulte kretser herom året, beskriver mange av hoveddragene hos disse grotter. Liksom alle dikterte referater må de dog leses med en viss skilleevne. Mye er blitt forvrengt gjennom at uvanlige og tilfeldige hendelser har blitt framstilt som typiske. En del helt oppdiktede detaljer har blitt lagt til. Forfatteren kan ikke klandres helt for disse forhold. I hensikt å gjøre en bok salgbar må man innrette seg på massens intellektuelle og moralske nivå, som desverre ikke er høy. Det seksuelle er høyinteressant for deres folk, derfor blir dette brukt på mest mulig sensasjonell måte. Om noen skulle ta disse historier på alvor, ville han få den oppfatningen at våre forfedre virkelig var en umoralsk og utsvevende samling!

Skrekk er et annet emne, som har stor interesse hos leserne, derfor er "monstrene" sterkt overbetonet. Det finnes et lite fåtal i de gamles oppgitte grottehem, som skulle kunne klassifiseres slik, men deres innflytelse er betydningsløs. Det onde *de* gjør dere - er som en dråpe i havet sammenlignet med det onde dere gjør mot hverandre.

Det onde, som hjemsøker deres verden, er ikke i noen betydelig utstrekning årsak fra noen som helst alvorlig usynlig innflytelse. Det skyldes i første rekke deres egen dekadans og degenerasjon. Det følger det gamle kjente mønstret for det allmene forfall av det intellektuelle og moralske nivået, som har skapt innledningen til den siste epoken i alle tidligere sivilisasjoner. Det er den ubønhørlige slutten for ethvert samfunnsmønster som søker å bygge opp en herrefolksrase på brødres elendighet og lidelse.

Den gamle ordningen

Deres høyt priste "levemåte" er dømt til en langvarig og plagsom død, og ligger allerede nå i dødsrykningene. Jeg ville være uhederlig om jeg, for å unngå å forulempe dere, påsto eller hyklet noe annet. Mønstret kunne endres om deres myndigheter og presteskap var kloke.

Vi har omsorgsfullt peilet inn deres innerste tanker for å finne ut om noen har kommet til klarhet med hvordan det problem i grunnen var, som de stod ovenfor - for å finne ut om noen kanskje kunne være modige nok til å vise veien ut av problemet.

Med et fåtall meget inspirerende unntak har vi

ikke funnet hva vi har søkt. I stedet har vi funnet en hårdnakket beslutning å holde fast ved, forsterke og forsvare den gamle ordningen, med alt dens onde og hensynsløse tilintetgjørelse av hver og en som forsøker å endre den i noen som helst detaljer.

Noen taler alvorlig om større rettferdighet og frihet, men tilintetgjør sine egne drømmer gjennom å bygge dem på de falleferdige fundamentene for den syke samfunnsstrukturen. Men den rette vegen er ikke heller kommunistenes veg. En del av deres mål er høye og mange har vigd sitt liv til oppgaven å nå dem. Men de går på den umulige oppgaven å oppnå gode resultater gjennom onde og uverdige midler. Frukten kan aldri bli bedre enn planten. Disse påstander er ingen profetier i ordets mystiske betydning. De er snarere en redegjørelse for hvordan visse uunngåelige naturlover virker og en analyse av visse eksisterende mønstre og tendenser.

Resultatene er ikke nødvendigvis uunngåelige. Gjennom å handle i overensstemmelse med naturlovene, kunne mønstret endres.

I ærlighetens navn må jeg si at det nettopp nå ikke finnes noen tegn på at det kommer til å endres. Det er mange fra mitt folk, som på den måte som vi har tillatelse å inngripe på, forsøker å influere på deres folks tenkemåte - slik at dere kunne endre deres nuværende kurs.

"Hjemme er overalt"

Et romfarende folk

Man kan ikke med korrekthet si at de eldste rasene kom fra noen spesiell plass. De er alle et romfarende folk, som bebor et utallig antall plasser gjennom varierende tidsrom. Kanskje noen av dem eller alle har hatt et spesielt hjem noen gang, men i så tilfelle har alle opptegnelser om det gått tapt. Det finnes "menn fra nord" i atskillige solsystemer. I mange tidsaldre bakover har de hatt kolonier og baser på Mars og Venus. Andre av de eldste rasene hadde installert seg på lignende måte på andre planeter. Vi holder framskutte baser på Luna (Månen), og det gjør også andre grupper.

Ettersom Mars og Venus er de nærmeste planetene for dere, tjener disse som kontrollstasjoner og "innsjekkingspunkter" for dem som kommer fra andre deler av universet for å besøke deres verden. Det er her våre landsmenn får

de opplysninger de behøver, og gjør de nødvendige forberedelsene for å kunne fortsette sin reise til deres planet. Det er disse besøkere, som har hatt de fleste kontaktene med dere, ettersom vårt folk sjelden har behøvd å tale med noen av dere personlig under sine oppdrag. **Når våre landsmenn sier, at de kommer fra Mars eller Venus eller noen annen nærliggende planet, nevner de bare sin siste mellomlandingsstasjon og ikke sitt virkelige opphavssted.** En del besøker dere i selvpålagte oppdrag. Andre forsøker å vidregi sine kunnskaper om universet. For andre er det snarere en slags fornøyelsestur, som gjøres for å forstå dem og tilfredsstillere sin nysgjerrighet.

Vibrasjonsplanene

"Menneskene fra nord" liksom de andre eldre rasene lever normalt på et vibrasjonsplan eller bølgelengde som er mye høyere enn deres egen (altså jordens). Ettersom grensen for deres bevissthet er meget snever - "eksisterer" vi ikke etter deres sansers opplevelser når vi befinner oss i vår normale tilstand. Dere ville være ubevisste om oss på samme måten som en ordinær radiomottager er "ubevisst" om en teleoverføring. Dere kan ganske enkelt ikke "trimme inn vår kanal". Og enda er vi helt solide og virkelige.

Det finnes lyd, som ikke deres ører kan høre, og farger, som deres øyne ikke kan se. Enda er disse i

bildet: de befinner seg normalt på en høyere vibrasjonsfrekvens rent kroppslig sett, og derav korresponderer dette med et høyere plan av de "ytre" klode-omgivelser. Men det er flere metoder hvorved de kan besøke vårt plan/verden eller det vi feilaktig kaller "virkeligheten". (ill-rø).

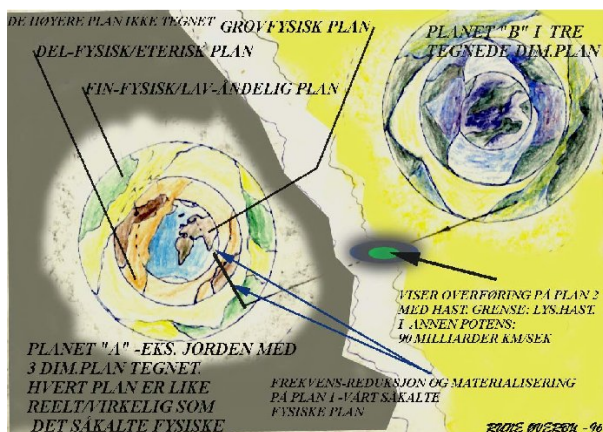
virkeligheten like reelle som dem dere registrerer med deres sanser. *Grensene for vår oppfatningsevne er mye større enn deres, men forskjellen i nivået er så stor, at vi normalt også er "ubevisste" om dere.* Vi har evne å utvide den grensen ned til deres nivå, men for mest mulig effektiv observasjon, er det nødvendig at vi transformerer eller omstiller oss til deres lavfrekvensnivå.

Det kan gjøres enten gjennom direkte tankekonsentrasjon eller gjennom en lignende form av samme energi produsert på mekanisk vei (kunstig måte). Ved vår base på Luna finnes en "hovedpulsgenerator" som innhyller deres planet med en bølge av den rette frekvensen for å skape omvandling til deres vibrasjonelle nivå. Alle våre observatører i maskiner og på jordoverflaten har en liten mekanisme, som gjør det mulig for dem å sluses inn i en "synkronisering" med denne bølge. Denne styrer dem automatisk på det passende nivået - uten noen tankekonsentrasjon fra deres side. De kan "forsvinne fra synkroniseringen" når som helst og gå over til mental kontroll om de skulle ønske å endre sitt nivå en smule.

Det hendte nylig over Washington at vår maskin plutselig forsvant fra syne og et fly fra deres luftvåpen fløy gjennom plassen det gjaldt. Er radar, som har mye større rekkevidde enn deres øyne fortsatte å observere nærværendet av vår farkost. I virkeligheten fantes den der fortsatt. Pilotene hadde bare økt sitt frekvensnivå i hensikt å unngå kollisjon.

Reise langs frekvensskalaen

En del har kalt det at våre farkoster plutselig dukker opp for "materialisasjon". Det er vanligvis ikke korrekt om man ser på ordets normale anvendelse. Våre farkoster er helt materielle ved alle tidspunkter. Om dere reiser fra New York til Washington, har dere i virkeligheten opphørt å eksistere utenfor New York-enes synsfelt. Enda er dere i virkeligheten samme "dere" og er like virkelig for dere selv og for hvem som helst ellers, som befinner seg innenfor grensen for Washingtons synsfelt. Det er eksakt samme forhold med vår farkost, *bortsett fra at den istedenfor å ferdes på overflaten, går opp og ned langs skalaen for de vibrasjonelle frekvensene.*

bildet: vanligvis benytter de såkalte dimensjonsporter når de skal over i parallelle dimensjoner. disse finnes overalt på jorden og en av dem er i Hessdalen ved Røros. Når de er kommet over i de høyere frekvenssoner kan de "stråleforflytte" seg uten å være bundet til våre fartsgrenser som begrenses av lyshastigheten. Det dreier seg altså mer om å stille seg inn på en viss frekvens, enn bare å reise fysisk i rommet. Ved reise til andre kloder skjer det altså via korridorer på høyere plan - se også annen illustrasjon.

I virkeligheten kan den ofte bevege seg i lengde-bredde-høyde mens den samtidig forflytter seg i denne femte dimensjon, som er helt uavhengig av den firedimensjonelle tid-rom sammenhengen.

Einstein og av deres framstående tenkere har innsett, at de forskjellige former av energi, som dere er bekjente med: lys, varme, tyngdekraft, elektrisitet og magnetisme bare er ulike former av samme kraft. *Denne primære energiflyt/strøm, som utbreder seg i hele rommet, har så høy frekvens, at de bare kan teoretisere om det.* Det har intet karakteristisk, som lar seg registrere på fysisk måte eller måles med av menneskers instrumenter. Man merker ikke frekvensen før enn den modifiseres på noen måte, nettopp som elektrisitet er umerkelig til man innfører begreper - slike som resistens, induktans og kapasitans. I dette såvel som i hvert annet solsystem, ligger solen i brennpunktet for disse primære energiutstrømninger.

Solen

I motsetning til den allmene oppfattelsen er solen hverken het eller selvlysende. Dens stråling består av disse ikke definerte, primære energistrømmer. Disse forvandles til varme, lys, kosmisk stråling og andre former, av visse elementer i jordens egen stratosfære.

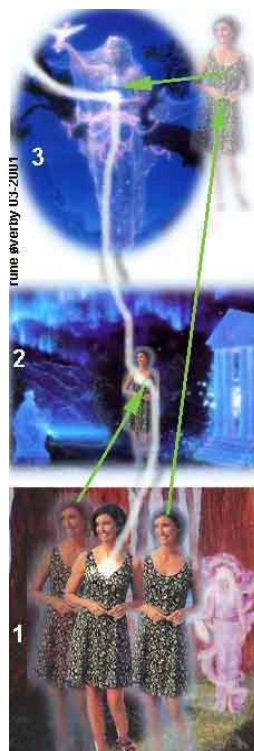
Solen utstråler virkelig nok energi for å

produsere de temperaturer som deres vitenskapsmenn har beregnet, men den aktuelle forvandlingen til varme skjer ikke ved solen. Det synes bare å være slik på grunn av det faktum at dere betrakter den gjennom deres "omvandlingszone". Betraktet fra hvilken som helst annen planet, som har atmosfære, ville de andre planetene og stjernene ta seg ut omtrent som de gjør for dere. I rommet ville det imidlertid være mørkt og planetene gløde meget svakt, p.g.a. brytningen av en meget liten del av energistrømmen, men det meste av strømmen er rettet rett ned mot overflaten.

Parallele verdener

Lyset, som dere ser fra planetene og stjernene, utsendes ikke som lys. Det er en reflektert (eller, når det gjelder stjernene, direkte) energistrøm, som forvandles til lys i deres egen øvre stratosfære på samme måte som solstrømmene. Det bør poengteres, at når jeg taler om "rom" gjør jeg det med utgangspunkt fra deres eget frekvensnivå. Det finnes mange adskilte frekvenser eller "plan" bortenfor deres oppfattelsesevne. Hvert av dem inneholder mange verdener. Noen av disse eksisterer ved siden av - eller omfatter delvis planeter som er synlige hos dere.

Andre finnes i hva dere betrakter som "tomme rommet". Deres egen verden er også "tomt rom" for noen av disse andre verdener. **Mitt nuværende hjem er ikke på den for dere synlige Venus - men i en verden av høyere frekvens, som er noe større enn den "Venus" som dere kjenner til.**

et bilde av hvordan vi har kropper på flere plan, men med vår nåværende begrensede bevissthet er vi ikke normalt istand til å sanse DAGSBEVISST i disse andre plan/legemer. Høyere utv. romfolk har både mental og teknisk mulighet til å koples inn på andre plan og fremstå helt "fysiske" der.

Den rene energien

En vakker dag kommer deres framstående tenkere å nå fram til neste faktum nemlig: hva dere kaller faste gjenstander - er ingenting annet enn en annen form for disse primære energistrømmer. Det er bare energi, som har blitt bremsset opp av noen ytre påvirkning, til en meget lav hastighet. De har blitt skapt av ren energi og strever konstant å bryte seg løs fra den bremsende kraften og tilbakeføres til ren energi. *Det er dette faktum som gjør alle gjenstander forgjengelige.* Allting må gjennom sin utvikling tilbakevende til sitt opprinnelse.

Ettersom "materielle" gjenstander bare er en annen form for energi, er de avhengig av alle de fysiske lover som styrer energi. De kan forvandles fra en form til en annen. Den frekvens, som de eksisterer på, kan økes eller minskes. Presis som mange samtaler /meddelelser på adskilte frekvenser kan overføres på samme kabel uten forstyrrelser, kan også atskillige ulike **materielle** gjenstander i ulike frekvensnivåer oppta den samme "rom-flaten" - uten å sammenfalle på noen måte. I virkeligheten eksisterer de samtidig, på et interdimensjonelt vis.

Romskipene

Konstruksjons-tvister

Det har forekommet en hel del strid blant deres "ufoeksperter" hvorvidt gjenstandene som de har sett er bygd og kontrollert på mental vei eller etter ortodokse, men meget avanserte vitenskapelige prinsipper.

Den første teorien har blitt framkastet av Meet Layne, grunnlegger av "The Borderland Sciences Research Asociales", som tror at mange - for å ikke si alle de større romskip - har blitt planlagt/prosjektet som mentale konstruksjoner, som senere tar eterisk eller fysisk form. Den andre hypotesen har blitt adoptert av dem som tankemessig ikke er istand til å akseptere noen parafysisk forklaring.

Begge sider ville kunne ha rett når det dreier seg om hva enkelte individer har sett. Det ville bero på hvem som manøvrerer maskinen og visse andre omstendigheter. Man bør ha klart for seg, at alt, som kan utføres gjennom tilpassing av de fysiske lovene, også teoretisk sett, kan utføres alene ad mental vei. Graden av det maksimale potensiale, som hvert individ kan oppnå, skyldes hans individuelle kunnskap og evne. ***Ulike grener av de eldste rasene har ulike interesser og har utviklet sin maksimale evne på ulike virksomhetsfelter.***

Det finnes de som nesten har gjort de åndelige vitenskapene til en kult, og som ikke vil anvende seg av noen som helst type av mekanisk anordning, om det er mulig å unngå det. "Menneskene fra nord" - på andre siden - vil gå så langt som mulig for å oppnå samme resultat gjennom å anvende ulike apparater, til og med når målet kan nås meget lett gjennom anvendelsen av mentale vitenskaper. Våre teknikere forklarer at denne metode tillater dem å konsentrere sin åndelige styrke på andre oppgaver. De besøkende eller "turistromskipene" kunne ofte være kontrollert og konstruert helt på mental vei. "Mennene fra nord" sine farkoster er vanligvis bygget og drevet etter fysiske, vitenskapelige metoder.

fra noen av Semjases demo-turer, der skipet vanligvis avskjermet slik at det ikke kunne sees fra andre hold. De kunne åpne skjermen slik de ønsket for "innsyn".

Manøvrering av UFO'en

Manøvreringen av våre farkoster skjer vanligvis manuelt eller automatisk, også om piloten kan gå over til mental manøvrering når som helst og ofte gjør det under visse omstendigheter. Konstruksjonsmetoden gjør ikke særskilt stor forskjell, når det gjelder skipets natur. Dere ville ikke ha mulighet ved en undersøkelse å fastslå, om et skip har blitt lagd på mental eller fysisk vei. Patruljemedlemmene, som manøvrerer våre romfarkoster, er mye bedre når det gjelder de mentale vitenskapene enn resten av vårt folk. Fysiske midler er hverken så smidige eller så hurtig mottagelige for påvirkning som mentale.

Nettopp nå er de fastsatte vilkårene vel kjente og manøvreringen kan i stor utstrekning bli en rutinesak og går helt automatisk. Under andre betingelser kan de få arbeide med mange ukjente

faktorer og må være klar til å møte hver plutselig overraskelse. Under slike omstendigheter drives og kontrolleres vanligvis farkostene helt på mental vei. "Turistskipene" som dere kan se gang i mellom, er så ulike at det ville være umulig å katalogisere dem alle.

Dere kan bokstavelig talt se hva som helst. Det kan være samme skip, som disse besøkere har kommet med fra en fjern verden, men det er ikke trolig. Det er mye mer trolig, at dere bare ville få se den lille farkost, som disse store skip fører med seg - slik som mange av deres havgående skip har småbåter med seg. Det er nemlig ikke umulig for disse interplanetariske farkoster å landa direkte på deres planet. Hovedårsaken til at de ikke gjør det, er at de vanligvis er enormt store etter deres målestokk, og derfor ville de trekke til seg altfor mye uvelkommen oppmerksomhet.

enda et bilde fra en av Semjases demo-turer - der skipet reflekterer aftensolen.

De sju farkostene

De farkoster, som styres av mitt folk, er de mest tallrike over deres planet nettopp nå, også om det ikke nødvendigvis er disse, som oftest er blitt sett. **De opererer ofte alldeles inntil grensen for deres synsevne i hensikt å unngå å observeres av deres folk.** De kunne i slike tilfelle kanskje være synlige for noen få mennesker med usedvanlig stor synsvidde. De kunne også registreres av deres radar. De av våre farkoster, som trolig er mest sett av dere, er vesentlig luftfarkoster, ikke romfartøy. De kan operere i rommet til en viss grense i nødsfall, men føres vanligvis til deres planet av store transportmaskiner. Vi pleier å benytte oss av sju ulike typer av luftfarkoster over deres planet. Fem av dem medfører mannskap, mens to er "robotskip", som fjernstyres fra et annet punkt. De kan beskrives på følgende måte:

Observasjonsskipene

Disse er i hovedsak samme type med unntak av størrelsen. De er halvmåneformet og ligner en

sirkelrund skive, som man bitt et stykke av. Den første er ca: 13,5 m i diameter og ca: 5,4 m høy. Den andre er bare tredjedelen så stor og manøvreres i vanlige tilfelle av en person, også om den kan ta en eller flere passasjerer ved behov. Begge er observasjonsfartøyer. De er begge meget gamle typer, nesten museumsgjenstander, om man sammenligner dem med noen av de andre typene.

De er spesielt vel passende for sin nuværende oppgave og er derfor den mest anvendte av alle typene. De drives av to jetaggregater, monteret i universalfatning ved hver spiss av halvmåneskiven og styres gjennom endring av jetstrålenes retning, slik uavhengig av alle ytre påvirkninger.

Eskorteringsskipene

En cigarformet farkost, omkring 30 m lang og 7,5 m i maksimal diameter. Denne type kunne til sin funksjon sammenlignes med deres marine jagere. De anvendes for å beskytte de mindre luftskipene, om det behøves, og dere ser trolig en slik farkost som eskorte til besøkende eller "turistskip". Av ulike årsaker betraktes det ofte som ikke tilrådelig å gi slike besøkere full frihet til å reise over deres planet. Disse farkoster anvender både jet- og primærdrift.

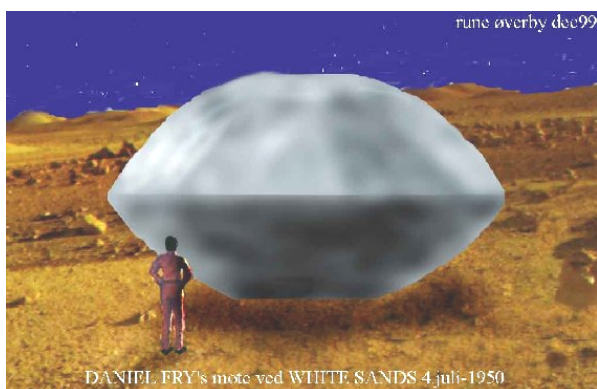
Bildet over er rekonstruksjon av en næroplevelse i Hessdalen, og skipet kan være av typen som beskrevet over.

Laborarieskipene

En "munkformet" farkost, omkring 37,5 m i ytre diameter og omkring 10,8 m tykk med et hull omkring 7,5 m i midten. Den anvendes bare, når kompilerte vitenskapelige observasjoner er ønskelige. På grunn av det store antall undersøkelsesinstrumenter som den har med seg, har den blitt kjent som "det flygende laboratoriet". Denne farkost drives elektromagnetisk og har trolig ikke blitt sett av deres folk annet enn med forholdsvis sjeldne unntak.

Transportskipene

En sfærisk eller kuleformet farkost, omkring 30 m i diameter. Den drives elektromagnetisk og er et passasjer- og transportskip. Den kunne sammenlignes med en "lekter", som fører last fra et fartøy som ligger lenger ute ved kysten. Det anvendes sjelden ved de nuværende operasjoner, da det er meget lite som behøver å transporteres mellom våre skip og deres planet. Det er imidlertid mulig at dere av en årsak kan komme til å få se en farkost av denne type.

Daniel Frys ufomøte var et fjernstyrt transportskip, som var noe mindre enn de som er beskrevet i teksten over.

"Observasjonsballongene" (kalt

telemeterskiver eller sonder i andre kilder. R.Ø.anm.)

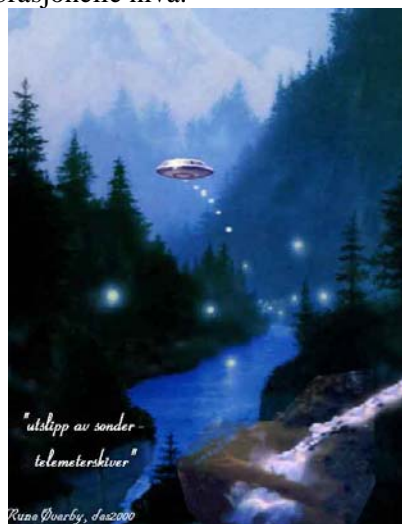
Disse er begge også i grunn og bunn samme type med unntak av størrelsen. De kan være kuleformet eller skiveformet, den ene er omkring 1,5 m eller 1,8 m i diameter og den andre omkring 30 cm. De er fjernstyrte observasjonsballonger og anvendes vanligvis når de større, bemannede skipene ville tildra seg altfor mye oppmerksomhet. De lagrer både visuelle bilder og andre data og overfører dem til moderskipet. De betraktes helt som forbruksmateriell og i blant oppløser vi dem, når deres misjon er gjort, heller enn at vi spiller tid og arbeide på å ta dem tilbake for å anvende dem på nytt. De "grønne lyskulene" som har blitt iaktatt på deres himmel kan egentlig ikke katalogiseres blant de andre.

De er mer å sammenligne med deres robotvåpen enn med luftfarkoster av noe slag, men de har en fredelig oppgave. De er i hovedsakelig sammensatt av en gelelignende kopperisotop og anvendes for å fjerne overskuddet av den radioaktivitet, som kommer ifra deres atombomber.

Også om denne dens oppgave er velgjørende for

dere, er dens hovedoppgave dog å hindra skadelige virkninger på andre vibrasjonsnivåer. Det "jetaggregatet" som anvendes av oss, består av en liten pæreformet reaktor, i hvilken en meget liten brenselstrøm sprutes inn. Denne deles opp i kammeret av en elektronstråle. Den etterfølgende ekspansjonen og utblåsing gjennom reaktorens avgassrør produserer den ønskede frastøtningskraften.

Hvert materiale, som kan reduseres til en væske eller pulver, kan anvendes som brensel. Vann og luft er de oftest anvendte drivstoffene over en bebodd planet, mens deres reaksjoner produserer meget kortlivede radioaktive sluttprodukter og slik ikke forårsaker noen tilbakeblivende atmosfærisk "nedsmittning". *De elektromagnetiske drivmidlene oppnås ved at man skjærer de naturlige kraftlinjene hos en planet.* Deres virkning er meget lik den som skapes i deres elektriske generatorer. Farkostene styres på de magnetiske meridianene på en slik måte, at en liten elektronstråle kan styre dem. De kan krysse meridianene eller bevege seg i vinkel mot dem, på en måte som ligner det som deres seilbåter anvender seg av, når de "krysser mot vinden". Denne form for framdrift kan godt anvendes over visse planetariske kloder, men disse behøver ikke nødvendigvis befinne seg på deres vibrasjonelle nivå.

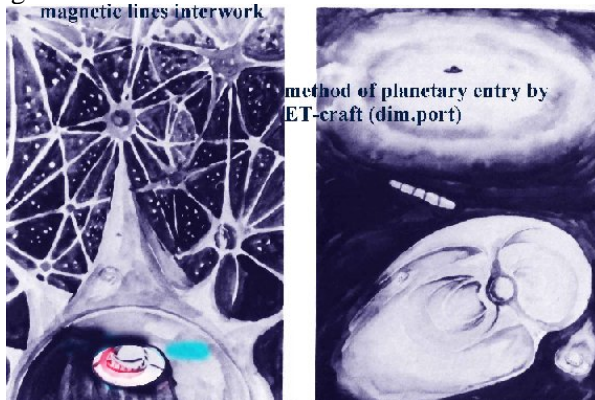

bildet viser hvordan de større skip slipper ut fjernstyrte og ofte med en grad av kunstig intelligens - telemeterskiver for spesialoppdrag

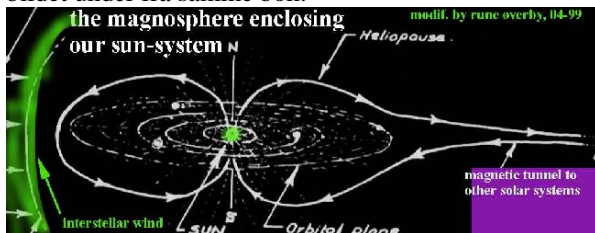
Primærdrift

"Primærdrift" er den eneste virkelige romdrivkraften ved siden av fjernstyring. *Den forårsakes av en mekanisme, som styrer inn*

romfarkosten på en frekvens, som synkroniseres med de primære energistrømmene, som gjennomtrenger hele universet, men er noe ute av fase med dem. Hastigheten er teoretisk sett ubegrenset med denne drivmetode.

venstre bilde viser de intergalaktiske/-og interplanetariske forbindelseslinjer som ligger på et høyere frekvensplan - som en del av galaksens nervesystem. Nærvener leder følelsesenergi (astral-energi) i hastigheter helt utenfor våre fysiske begrensninger. Bildet er fra boken UFO-CONTACT TO PLANET KOLDAS. Mer om samme tema på bildet under fra samme bok.

Deres vitenskapsmenns nuværende teori (1954), at hastigheten er begrenset til lysets hastighet, er like feilaktig som deres tidligere teori, at man ikke kunne ferdes fortere enn lydens hastighet. I praksis er den maksimale hastigheten, når man anvender seg av "primærdrift", i høy grad avhengig på dyktigheten hos den pilot, som styrer romskipet, og den grad av faseforskyvning, som kan skapes, og som skyldes den kraftkapasitet, som kan oppbringes. Bortsett fra disse drivmetoder er alle farkoster utrustet med en mekanisme som gjør det mulig for dem å sveve urørlige, om det ønskes.

Et konformert repulsjonsfelt skapes ovenfor farkosten, som avleder virkningen av tyngdekraften omkring det, på samme måte som en paraply avleder regnet for den som bærer den. Disse avledende felter utnyttes ofte, når skipet befinner seg i bevegelse, til å redusere dets effektive masse. Dette gjør dem mer lettmanøvrerte og reduserer den totale kraft som behøves for å drive dem. Både det avledende feltet og den elektromagnetiske formen

av drivkraft skaper en ionisering av luften over og omkring det.

De flammende ildkulene

Under visse atmosfæriske betingelser resulterer dette i en synlig utladingscorona. Det er meget trolig, at iakttagere i mange tilfelle av rapporter om "flammende ildkuler" - snarere har sett disse utladingscoronaer enn romskipene selv. I noen av disse tilfelle kan de aktuelle farkostene operere like ovenfor "adamfolkene" (altså jordmenneskene - R.Ø.anm.) synsfelt, og bare utladingscoronaen har vært synlig for dem.

Rompatruljen

Galaksenes rådsforsamling

"Rompatrulje" er ikke det navn som vi anvender, men jeg har valgt det, fordi det gir dere et ganske korrekt bilde av disse funksjoner. Vårt navn ville ikke bety noe for dere. Patruljen står under ledelse av en slags "galaksenes rådsforsamling", sammensatt av representanter fra alle betydningsfulle planeter på alle vibrasjons-nivåer eller "plan" i denne galakse. Rådet har et meget intimt samarbeide med lignende grupper i andre deler av universet.

Altså: det navn jeg anvender er ikke det rette, men det gir dere den riktige oppfattelsen av patruljens formål. Patruljen kunne kalles "arbeidslaget" og, om det skulle være nødvendig: "våpentjensten", som effektuerer rådets beslutninger. Den beskytter underutviklede verdener mot trusler utenfra, derved er det ikke påstått, at patruljene alltid er fullt effektive, når det gjelder denne funksjon og ondsinnede besøkere kan iblant gjøre en del skade, før de oppdages og avvises.

Når en ny verden er under utvikling, hjelper patruljen den ved å gi ulike slag av vitenskapelig og etisk opplysning, også om en slik virksomhet er noe begrenset til patruljens egen moralske oppfatning. Dette emne er reservert for et senere kapittel.

Bistandsarbeidere i rommet

Om det skulle vise seg nødvendig ville den også forsvare øvrige deler av universet mot hver og en av

disse underutviklede verdener. Dessuten overvåker patruljen visse bestemmelser gjeldene den interplanetariske trafikken og trafikken mellom de ulike vibrasjonsplanene. Den fremskaffer opplysninger av interesse og betydning for besøkende, romreisende med hensyn på de plasser de ønsker å besøke. Den bistår hver farkost, som kommer i vanskeligheter, utforsker og kartlegger tidligere ukjente områder og fører stadig kontroll over - og verifiserer data, gjeldende planeter og fartøyer. Når en ny verden skal koloniseres hjelper den til å etablere de ulike livsformene og tar seg framfor alt av de tekniske (ytre) betingelsene til "nykommerne" er i stand til å klare seg selv.

Medlemskap i patruljen står teoretisk sett åpent for hver medlem av i de utviklede rasene som kan oppfylle de meget strenge krav. I praksis har det imidlertid blitt nesten utelukkende et yrke, som har gått i arv hos visse av "menneskene fra nord". Mange av de øvrige framstående rasene har ingen lengsel etter denne slags tjeneste. Medlemmer av patruljen derimot føler en sterk draging mot sin oppgave. Når de "dør" gjenfødtes de vanligvis som barn av patruljemedlemmer. Disse barn har fortrinnsrett, når det gjelder patruljetjeneste og trenes opp fra fødselen av. Resultatet blir at det sjelden oppstår noen ledige plasser, som fylles av utenforstående.

Interplanetariske sambandscentraler

Patruljen anvender seg av atskillige typer av transportskip og andre interplanetariske farkoster, avhengig av behovet for de ulike oppdragene. Det eneste slags transportskip, som er blitt anvendt over deres planet for oppdrag hittil (1954), er et allsidig skip, som skulle kunne sammenlignes med deres marine "tunge kryssere".

Det er cigarformet, omkring 2 100 m langt og tar normalt ombord 2 000 personer inklusive besetningene på de små specialskipene. Skipenes hovedsakelige oppgave er nå å tjenestegjøre som baser og sambandscentraler for disse små romfarkoster. De opererer normalt høyt over rekkevidden for deres radar, men ved noen tilfelle har de blitt sett av deres astronomer.

Kontrollrommet

Den del av skipet som trolig ville være av største interesse for deres vitenskapsmenn, er

kontrollrommet. Her ville de finne et stort rom med en rekke av hylleliknende pulter i form av en hestesko. I midten ville sjefskontrollbordet være med vakthavende offiser som "høyer" seg over de andre. Ved disse pulter ville besetningsmedlemmene sitte foran en imponerende gruppe av skjermer, måleinstrumenter, urtavler og kontrollknapper. Jeg vil tro, at deres vitenskapsmenn ville være interessert i disse, men jeg frykter at bare de mest framstående ville være i stand til å fatta hensikten med disse instrumenter, ettersom de er basert på en vitenskap, som er mange tusen år eldre enn deres egen.

bildet fra art. ufokontakt til "Planeten Verdant" - de hadde disse einedomlige kappene jf. journalisten som ble tatt med i skipet deres.

Besetningen

Bemanningen består av både menn og kvinner. For visse oppgaver har man funnet det ene kjønn mer passende enn det andre. For andre igjen står tjenestene åpne for alle - uten noen forskjell. Mange fullstendige familieenheter transporteres omkring - ettersom disse farkoster er det eneste stabile hjem som mange av medlemmene kjenner til. For den aktuelle oppgaven opererer de fra nærliggende baser og besetningene kan oftest føres tilbake til sine hjembaser.

Ved andre tilfeller kan romskipene kanskje operere langt borte fra alle permanente baser og

være stasjonert der i mange år. Derfor må besetningsmedlemmene, om de vil føre normalt familieliv, ta sine familier med seg. Dette er ikke dårlig sysselsetningspolitikk - ettersom både mannen og hustruen er knyttet til samme skip.

Besetningsbokvarterene er inndelte i tre seksjoner: familieavdelingen, for gifte par og deres små barn; en kvinnelige avdeling for de ugifte kvinnene; ungkarsavdelingen for alenestående menn. Det finnes enda rikelige tilfeller av romantikk, og giftemål er vanlig blant medlemmene ombord på skipene. Det har vært tilfelle, når det gjelder meget langvarige oppdrag, da barn blir født, har vokst opp, giftet seg og skapt egne familier uten at de noensinne har forlatt sine skip.

Bevæpning

Disse transportskip er tungt bevæpnet, hovedsakelig med ulike typer tilintetgjørelses- og "detmaterialiserings-stråler". Disse ville, sammenlignet med en hydrogenbombe, bli som hydrogenbomben sammenlignet med pil og bue! De anvendes sjelden, men fulle oppsetnings- "stråler" står alltid klar. Operatørene er i normale tilfelle sysselsatte med skiftende plikter, men kan mobiliseres til sine stridsstasjoner på et øyeblikk. Det er sjelden nødvendig å virkelig anvende dem. Blott kunnskapen om at en slik overveldende stridsstyrke står beredt, er vanligvis tilstrekkelig for å roe ned hvem som helst, som kunne være troende til å starte krig.

Denne tunge bevæpningen bør ikke forårsake noen uro blant deres folk, ettersom det hverken finnes noen hensikt eller forutseende mulighet for å bruke den mot dere. Patruljenes lov, som følges som en religion, forbyr bruk av vold, *om hensikten kan oppnås på annen måte*.

Nå kan hver beslutning, som kunne påkalle bruk av våpen, gjennomføres uten vold. Hendelsene ville utspilles i en helt logisk og naturlig rekkefølge. Det er ikke trolig at bare de som direkte påvirkes, ville mistenke at det lå noe bak et "merkelig sammentreff". Det kunne være av interesse å notere, at i motsetning til hva som er vanlig hos dere vedrørende væpnede styrker, så er disse kjempende styrker utelukkende kvinnelige. Når befålet gir ordre å angripe, skjer det bare når alle andre midler er mislykket.

Kvinnelige kampstyrker

I det tilfellet har situasjonen vanligvis blitt svært

vanskelig og en inngripping fra kampstyrkene er nødvendig. Eksperimenter har vist at kvinner reagerer mye raskere og med mindre samvittighetsbetenkligheter enn menn. Dette skyldes en dyptliggende psykologisk forskjell mellom kjønnene - som stammer fra- og er utviklet fra det beskyttende morsinstinktet. "Den kvinnelige delen av menneskeslekten er farligere enn den mannlige", til og med blant de mer avanserte folkene.

Organisasjonen

Patruljen har en høyt drevet organisasjon og en komplisert ordregang. Den skorter ikke på disiplin, men liksom når det gjelder alle våre sosial- og myndighetsorganisasjoner, har offiserene ingen virkelig maktfullmakt. De beholder sine poster bare så lenge de beholder tillit fra dem som står under dem. Om deres underordnede ville fatte en samlet beslutning om "manglende tillit" og viderebefordre det til nærmeste høyere befal, ville offiseren det gjelder avsettes automatisk. Etter forhør (og ytterligere trening, om det behøves) kan han bli forflyttet til en annen oppgave. Slike hendelser er imidlertid meget sjeldne. Utvelgelsen og skolingene er så omsorgsfullt gjort, at det vanligvis ikke forekommer noen tvil om noen officerers- eller besetningsmedlemmers kompetanse.

Disse større interplanetariske farkoster anvender seg av et mangfold av drivmidler. Fra deres framskutte base på Luna til deres overvåkningsstasjon over deres stratosfære er det en meget kort ferd, etter deres begrep om avstand og de kunne sannsynlig anvende vanlig jetdrift. Samme drivmidler ville kunne anvendes for en reise til Mars eller Venus, men det kunne være vanligere å benytte vanlig "primærdrift" for en slik utflukt.

Teletransportørene

For enda lenger avstander anvender de "teletransport". Ved denne reisemetode forvandles for et øyeblikk skipet og hele dets innhold, til ren energi og overføres nesten straks til en annen plass i rommet, der det gjenforvandles til "materiell form". Denne operasjon er tydeligvis meget følsom, og skjønt den kan utføres på mekanisk vei foretrekker vanligvis de mer erfarne å utføre den på en helt mental måte. Samme prinsipp utnyttes i atskillige andre former av mekanismen/metoden.

Om tilbakevending-trinnet utelates og energien reduseres blir den en oppdelingsstråle

(detmaterialiseringsstråle?) (svensk: sönderdelningsstråle). En modell av hver ønskelig gjenstand kan gjøres av et hvert lettarbeidet materiale og energien fra andre materialer sammenpakkes i den for å skape kunstverk av materialer som ikke kan bearbeides med vanlige hjelpemidler. Legeringer av ulike grunnstoffer, som ikke kan sammensettes på vanlig måte, kan skapes. "Innpakkingsprosessen" kan pågå helt til den ønskede tettheten er sikret. Det er mulig å bringe gjenstander av meget hårdt material nesten til smeltepunktet, bearbeide det som leire og senere redusere strålen og la det bli hårdt igjen.

Lover og skikker

Den uendelige

I min innledning sa jeg at jeg trodde å vite at mitt folk hadde kommet noe høyere på den etiske skalaen enn jordmenneskene. Noen av dere kan kanskje føle seg berette å bestride dette, ettersom våre etiske begrep i mange sammenhenger skiller seg fra deres. Vi ser mange ting fra helt ulike synspunkter. *Det finnes store variasjoner blant vårt folk liksom blant deres, og det er høyst trolig, at de høyere-stående blant dere står høyere enn de lavest stående hos oss.* De som bemanner våre patruljefarkoster eller sendes ned til dere som markobservatører er (her forstått som "landsatte" og ikke inkarnerte - R.Ø.anm.) - kanskje unødig å påpeke - omsorgsfullt utvalgt med hensyn på moralsk og etisk standard.

Som tidligere konstatert studerer vi ivrige **den uendeliges manifestasjoner** for å komme til klarhet med "hans" hensikter og lover. Vi tror at vi har gjort store framsteg i den retningen. Vi har forflyttet mange faser av den personlige væremåten fra teologiens og den abstrakte etikkens verden - over til den vitenskapelige kunnskapens. Vi kan ikke påstå at vi har lært oss alle disse lover, ikke heller at vi noensinne kommer til å gjøre det. *Vi vet imidlertid, at mye herfra grunner seg på lover, som er like bestemte, ubevegelige og utilgjengelige som de lover som styrer våre fysiske vitenskaper. Vi lyder dem ikke alene som en slags etikk, men mere fordi vi vet at resultatet av å trosse dem ville bli meget ubehagelig for oss.*

Karmaloven

Om dere trosser gravitasjonsloven og hopper fra en høy bygning, kommer kroppen til å knuses mot gaten nedenfor. Om dere trosser den termodynamiske loven og legger hånden på en het kokeplate blir dere ille brent. *Det er eksakt samme forhold med disse andre lover.* Ingen "usynlig politimann" ser deres "synd" og trekker dere for retten. Ingen usynlig "domstol" finner dere skyldig og bestemmer deres straff.

Dere må bare ta de **naturlige** og uunngåelige konsekvensene av deres urette handlinger. Slik kan ingen "forlate" dere for deres synder og endre resultatet. Når dere en gang har satt lavinen av hendelser i bevegelse, må den fortsette til sitt endelige mål. Det kan inntreffe snart og det kan ligge langt fram i tiden. Det kan også skje i et annet liv. Men det er uunngåelig.

Dette betyr ikke at deres lærer, når det gjelder å se på anger og forsoning er fullstendig feilaktige. Det er aldri for sent å skifte levemønster. Dere kan nårsomhelst slutte å trosse disse lover og begynne å forsøke å innrette deres liv i harmoni med dem. *Dere kan ikke endre det som ligger bak dere, men dere kan endre deres framtid på den måten dere ønsker.* De av dere som betrakter Kristus som sin frelser - har rett, om dere anvender ordet i dets videste betydning i stedet for en bokstavelig og trangsynt måte. Han kommer ikke til å på magisk måte å "redde" dere, uten noen anstrengelse fra deres side. Det må skje som et resultat av deres egen beslutning og handlemåte. Men han har for dere fremlagt "den uendeliges lover", hvorved dere kan frelse dere selv.

Om vi ser noen, som trosser noen viktig naturlov, vil vi advare ham, slik som dere ville advare noen som var iferd med å hoppe fra en høy bygning. Vi angir ingen formelle lover vedrørende disse ting, fordi vi anser oss ikke å ha noen moralsk rett til å gjøre det. Vi har til oppgave å advare, om vi tror at en person er uvitende om resultatet av sin handlingsmåte. Men her slutter våre plikter og rettigheter. *Om personen, etter at han er blitt advart, fortsetter å handle som før, skjer det på hans eller hennes eget ansvar.* Vold eller tvang kan kun anvendes når andres rettigheter er meget alvorlig truet.

Den etiske grunnloven

Vår viktigste etiske grunnlov er vår akseptering av universelt broderskap. Vi betrakter alle intelligente vesener på alle planeter og plan som brødre, uansett rase eller fysisk skikkelse/form. De kan fare vill, men de er likefullt brødre og må behandles som slike. Deres hat mot hverandre, deres diskriminering av visse raser og religioner og deres krig mot andre folk - er ikke bare moralsk feil men også fullstendig vanvittig. Deres materielle kropper er gjort av atomer, som alle kommer fra en samme kilde. *Deres åndelige jeg er en del av den samme Uendelige.* Hver og en er bare en liten del av en mye større helhet.

Deres hånd ville ikke i et plutselig innfall av vrede stikke ut deres øye. Deres tenner ville ikke ondskapsfullt bite av tungen. Hvorfor skulle dere da være så dumme, at dere søker skade en annen person, som i grunnen er en del av dere selv? Når dere skader en del av en helhet, skader dere det hele. Når dere skader helheten, skader dere også hver del av denne. Når dere skader deres neste, skades dere selv.

Når det gjelder den seksuelle moralen har vi ikke heller noen særskilte lover, og hver og en må teoretisk sett handle etter eget forgodtfinnende. I praksis har visse skikker blitt mye brukt, og de fleste av vårt folk retter seg etter dem. De som alvorlig bortser fra disse skikker ville bli gjenstand for moralsk påtrykkning fra andre. Ettersom vårt folk i høyeste grad er telepatiske, er det umulig å skjule en lav eller ondt tanke, og likeledes umulig for de andre å skjule sin forakt for synderen. Moralsk påtrykk er slik sett et virkningsfullt instrument, når det gjelder å gjennomdrive ting som blitt allment aksepterte.

Bryllupsritualet på "Venus"

Både gruppegiftning og samboerskap er sosialt akseptert under visse betingelser, men få omsetter det i praksis. De fleste menn tror at en kvinne er et tilstrekkelig problem, uten at de (som ved evt. mangedobling/polygami) mangedobler sine ekteskapelige bekymringer. Bryllupsritualet betraktes ikke som inngangsbillett til den ekteskapelige standen, men snarere som en høytidelig akt for å offentliggjøre et allerede eksisterende forhold. Dette betyr at vi erkjenner at bare gjensidig kjærlighet kan skape og holde sammen et ekteskap. Den elsker som er tro i sin kjærlighet, er gift i den uendeliges øyne. Den hustru, som ikke elsker, er intet annet enn en hore,

tross alle de lover, skikker og religiøse dogmer, som dere kan skrive. Skilsmisse blant oss kan slik gjennomføres gjennom en enkel allmenn forklaring fra hver part, men det er et nesten ukjent begrep.

Fordelingen av ressursene

De helligste av deres lover - de som gjelder eiendomsretten - er de minst hellige hos oss. Vi forbeholder at man bør ha privat eiendom bare i den utstrekning at man helt kan utnytte den. Om jeg hadde en gjenstand, som jeg ikke behøvde, og noen annen behøvde den, kunne han helt enkelt ta den og ingen ville synes at det var noe galt i det. Dere ville uten tvil betrakte det som "uhederlig".

Motsatt så betrakter vi det som et brudd av verste slag, når deres Amerikanske regjering for eksempel tillater overflødig korn å råtne bort i lagre, når millioner sulter på grunn av mangel på korn. Denne holdning er trolig, i det minste delvis, avhengig av det faktum at vårt folk ikke har grunn til å personlig legge seg opp med lager av varer - for framtidige behov. Samme forhold kunne råde hos dere.

Deres planet har mulighet til i rimelighet å tilgodese deres folk for mange generasjoner framover, om varer ble produsert fornuftig og ble fordelt rettfærdig. Men deres folk vil ikke vente på at i tur og orden få sin rettmessige del, slik som fornuftige mennesker ville gjøre. I stedet blir de til en vanvittig, kjempende hop av ville dyr, som hver og en ikke bare forsøker robbe til seg sin egen del, men også sin nabos del.

Sporstemplerne

På produksjonsområdet spiller dere mye arbeid og meget materiale på å framstille ting, som hverken er nødvendige eller overhodet er ønskelige. I stedet for å produsere velstand, produserer dere armod. Den drivende kraften er ikke å produsere bedre og mer anvendbare varer - men mere av hva som helst. De som kan bygge og drive de største fabrikkene og produsere den største mengden av noe, om det så er anvendbart eller ikke, bæres med høyaktelse hos dere. De inntar en stilling som er nærmest etter dem, som er mest dyktige på kunsten å myrde sine kamerater (aktes altså som de "gamle" millitære "helter" ble aktet og beåret i fortiden. R.Ø.anm.)

Arbeidsgleden holder på å forsvinne stadig mer fra deres liv. Dette tar ikke bare ifra deres folk et av

de største gledene i livet. Det har også en stor effekt på de gjenstander dere anvender. Det finnes ikke to gjenstander som er eksakt like (energimessig/vibrasjonsmessig - R.Ø.anm.) . Hver person og hver gjenstand, som kommer i kontakt med dem, etterlater et inntrykk og endrer dem på noe måte. Disse "sporstempler" er viktige.

Et verk, som har blitt skapt av en riktig håndverker, som legger inn noe av det fineste av seg selv i det, kan bli deres trofaste tjener for alltid. Samme gjenstand som er bygd av menneskelige roboter kommer til å forbli en sjelløs ting.

Reinkarnasjon

Den fysiske kroppene

Før jeg kan forklare noe om reinkarnasjon, må jeg nødvendigvis korrigere noen feilaktige begrep som de fleste jordmennesker har om naturen hos et "menneske". *Det som dere kan se og kjenne, den materielle eller fysiske kroppen, er bare en liten del av individet.* Det er den minst viktige delen, snarere et rent dyrisk individ, som er kapabel å utføre bare noen få elementære kjemisk-fysiske handlinger. Dette materielle eller lavere jeget, er meget ømtålig og forgjengelig som dere vet.

Mellomjeget, (astralkroppen og dens funksjoner - R.Ø.anm.) som rommer alle de nedarvede evnene og instinktene, eksisterer under en meget lengere tid, men er ikke udødelig. Det høyere jeget kommer direkte ifra **den uendelige selv** og er en del av "hans" udødelige og evige vesen. Derfor er det også udødelig og evig. Det kan forvandles fra en tilstand til en annen, men det kan ikke dø eller drepes, ettersom evigheten er en sirkel uten begynnelse eller slutt, og ettersom det er sant at dette høyere jeget lever videre, er det nødvendigvis også sant at det alltid har eksistert.

Det fysiske eller lavere jeget er en praktisk nødvendighet på deres planet for å tillate begge de høyere jegene å oppleve stykkevis - sammen med andre "materielle" ting. Det lavere jeget kan ikke settes til side, mens dets brister og begrensninger hindrer begge de høyere jegene i visse tilfelle. Det er dog viktig å huske at dette fysiske jeg **ikke** er det virkelige jeget. Det er snarere noe som det virkelige jeget fører med seg for nå (i denne utviklingsone - R.Ø.anm.) - på samme måten som det fysiske jeget daglig bærer ulike klesplagg.

Dødsøyeblikket

Når det fysiske jeget dør, går begge høyere jeg'ene (X2 og X1 - i Martinus sine analyser.R.Ø.anm.) automatisk til et høyere frekvensplan, som deres okkulte forskere vanligvis kaller for "astralplanet". De fleste av vesenene på dette "astralplan" kommer i siste ende til å reinkarneres på nytt til kjemisk-fysisk bølgelengde, også om mange av dem forblir i en fortsatt tilstand av befrielse fra kroppen, i mange tusen år.

De fleste av deres folk får et voldsomt sjokk, når deres fysiske kropp dør. Til tross for alle sine religiøse lærdommer, så frykter de fleste av dem innerst inne at deres fysiske kropps død vil innebære slutten på allting. *Mange av dem forblir fortsatt i en forvirret tilstand i lang tid, uten i stand til fullt ut å forstå hva som er hendt dem.* Når de til slutt blir bevisste om det faktum, at de er "døde", gripes de vanligvis av en overveldende lengsel etter å få reinkarnere så snart som mulig.

Reinkarnasjons-prosessen

Blant vårt folk skjer fødsel vanligvis på anmodning og alle detaljene ordnes med de blivende foreldrene før vedkomne forlater den gamle kroppen. Vår livslengde strekker seg over atskillige tusen år, men våre kropp kan i blant bli så "gamle" på denne måten, at de alvorlig hindrer de høyere jeg'enes funksjoner. Når denne punkt har blitt nådd, ser personen vanligvis ut to betrodde venner til å være hans eller hennes "foreldre" og foretar arrangementet for den nye kroppen senere og når stunden er inne, skiller han fra den gamle kroppen og inntreder i den ufødte kroppen som venter på han.

Det skulle være teoretisk mulig for en person å konstruere en fysisk kropp, atom for atom, alene ad mental vei. Det ville imidlertid være en meget komplisert, ømtålelig og langsom prosess. Det er mye enklere og lettere å la kroppen fødes på normal fysisk måte, og i det tilfellet ordner mellomjegets (X2-jf.Martinus - R.Ø.anm.) nedarvede (underbevisste-R.Ø.anm.) hukommelser om alle detaljer i prosedyren. Det er mulig for moren - når som helst før fødselen - å overta den mentale kontrollen og gjøre eventuelle ønskeverdige endringer i det normale mønstret. Det er helt vanlig at de gjør det i hensikt å få fram visse ønskede egenskaper og undertrykke andre, som bedømmes som mindre ønskelige.

Bevisstheten og hukommelsen

Fødselen resulterer i et temporært tap av tidligere hukommelse, avhengig av det faktum at disse bevisst må uttrykkes gjennom formidling av hjernecellene, som behøver en bestemt tid for å nå full utvikling. Når tiden er inne, gjør foreldrene det nødvendige for å bringe de ønskelige minnene opp til overflaten. Spørsmål om hvilke hukommelse som fortsatt skal beholdes er vanligvis en av de detaljer, som en person gjør opp med de utvalgte foreldrene før diskarnasjonen og reinkarnasjonen. Personen det gjelder vil også vanligvis hjelpe til med prosessen med å forsøke utslette slike minner, som han ikke ønsker å føre videre. **Det hele kan sammenlignes med deres vane å kvitte dere med ikke ønskelige gjenstander, når dere flytter fra et gammalt hus til et nytt.** Det skjer praktisk talt ikke noe bevisst valg av foreldre hos deres folk.

Å velge foreldre

Gjennomsnittsindividet på jorden vil, liksom dyrene, vanligvis reinkarnere så snart som mulig i første anvendbare kropp av sitt folk og sin rase. De høye fødselsifrene etter krigen skyldes reinkarnasjonsdriften hos de som ble drept. Dette press fra astralkroppene, presser på for å få skapt de kroppene som disse diskarnerte ønsker. Det vanlige mønstret, når det gjelder de diskarnerte, er at de gjenvender til de forhold som er mest velkjente for dem. Plassen der vedkomne døde er ikke av noen betydning ettersom reise på astralplanet vanligvis er et tankespørsmål. Slik vil man i normale tilfelle reinkarnere i sin tidligere rase- og nasjonalitetsform.

Blant de høyere utviklede folkene på deres planet finnes det et visst innslag av instinktiv utvalg av foreldre. Et høyt utviklet individ ville instinktivt støtes tilbake av noe lavt og simpelt - og ville vanligvis forbli ikke kroppliggjort til han kom i kontakt med en kropp, som var rede til å fødes av foreldre som står hans eget utviklingsnivå nær. Dette som snarere er en instinktiv reaksjon, skjer ikke alltid fullt ut. Det hender iblant også mens et slikt høyt utviklet vesen skal til å reinkarnere, blir han skjøvet brutalt til siden av et lavere og mere aggressivt vesen som vil legge beslag på kroppen for egen regning. Det er en forklaring på de "svarte færene" i gode familier.

Å forberede fødselen

Blivende mødre på jorden, som har noen kunnskap om metafysiske ting og evne å konsentrere tankene, kunne gjøre mye for å bestemme det slag av barn de ønsker. De burde først bygge opp en psykisk beskyttelse rundt seg selv og stenge inne sin egen utstråling, for å hindre ethvert ikke ønskelig vesen å komme inn i kroppen hos sine ufødte barn. Senere burde de konsentrere sine tanker på å innby et høyere vesen å inntre og slå seg ned der. Det er ikke særskilt trolig at de kunne lykkes med reinkarnasjon av et særskilt individ, slik som vi gjør, ettersom dette fordrer mental aktivitet fra begge parter. *Det er imidlertid teoretisk mulig å gjøre det, forutsett at begge parter er vel innsatte i de metafysiske vitenskapene, og forutsatt at arrangementene enten har blitt vedtatt før diskarnasjonen eller gjennom tilstrekkelig kontakt på astralplanet. (les mer i Rampas bøker og særlig i boken AS IT WAS og YOU FOREVER - vedr. dette med planleggingen fra astralplanet - R.Ø.anm.)*

Avhengig på vår, sammenlignet med deres, lange livslengde, og det faktum at vår befolkning er så godt som konstant i antall, er barn mye mer sjeldent sett hos oss enn hos dere. Foreteelsen "fødsel etter ønske" har også gitt opphav til noen uvanlige psykologiske problemer. Vi - som er foreldre, er naturligvis som alle foreldre - stolt over våre barn. Samtidig er vi dog bevisste om at de egentlig ikke overhodet er "våre", men selvstendige individer, som vi har kjent fra langt tilbake, og som snarere ønsker en viss grad av foreløpig beskyttelse og oppfostring til de har gjenvunnet sine tidligere evner og talenter.

Dimensjoner og plan

Jeg har i ulike sammenhenger anvendt meg av termen "plan", skjønt jeg vanligvis ikke liker å gjøre det. Det er et ord, som synes å forårsake forvirring, ettersom det betyr så ulikt for mennesker. Det finnes atskillige nivåer eller "plan", der både diskarnerte og "materielle" kan møtes og gjør det. En del forskere betrakter disse høyere plan som "eteren". Andre trekker grensen for den termen ved de høyere nivåene.

Vi kaller vårt spesielle nivå for "heavi'n" hvilket ikke bør forveksles med deres teologiske "heaven", (himmel). Vårt ord "heavi" liksom deres "heavy" - betyr tett.

Den symbolske 'n er en forkortelse som angir

opphavet. Den frie oversettelsen av "heavi'n" ville da bli "en plass med høy bølgefrequens (eller stor tetthet) som vi kommer ifra. Det bør påpekes at høynivålig materiale er mye tettere enn materialet på deres plan. (kommentar: de fleste har vel trodd eller forstått at dette skulle være motsatt, men det kan også være visse språklige misforståelser her. R.Ø.anm.)

Over disse nivåer med utstrekning helt opp til "Nirvana" eller uendeligheten er zonene bebodd av disse åndelige utviklede vesener, som har forlatt både den lavere zonen og mellomjeget, og slik blitt rent åndelige vesener. Disse zoner ville heller tilsvare deres teologiske oppfattelse om himmelen enn noen annen plass. De som har oppnådd disse nivåer, reinkarnerer aldri til noen materiell nivå. Ved meget sjeldne tilfeller kan noen av disse vesener midlertidig stige ned til en lavere nivå i hensikt å overgi et budskap noe slag til mennesker på deres plan, men disse tilfeller er sjeldne.

De store læremestrene Kristus, Osiris og Buddha - var slike frivillige budbringere.

Helse

Legende stråler

Mange av deres forfattere har lengselsfullt talt om vår antatte underbare medisinske vitenskap. Sannheten er den, at vi praktisk talt ikke har noen slik vitenskap. Vårt folk har intet behov for det. Vi har og anvender ulike kirurgiske og legende stråler ved tilfelle der det er skjedd skade på våre kjemisk-fysiske kropp. Disse kan dog desverre ikke beskrives for dere nå.

De vitenskapelige hemmelighetenes avsløring kunne også skape stor skade blant deres folk, om de skulle falle i hendene på ondsvinnete mennesker. Under de nåværende omstendigheter er slike personer så talrike og så sterke, at det ville være nesten sikkert at disse vitenskapelige hemmeligheter ville misbrukes. Etter hva våre teknikere mener - er det ikke heller sikkert at disse stråler ville ha noen effekt på deres kropp. På grunn av forskjellen i frekvensnivå (eller plan) ville det trolig være nødvendig å framstille en fullstendig ny oppsetning av medisinske stråler for deres folk.

Den naturlige tilstanden

Den naturlige og normale tilstanden for alle vesener er god helse, og våre anstrengelser er konsentrerte på å opprettholde denne normale status. Det er bare når noen individer har overtrådt naturlover og høyere lover, at sykdom bryter ned. Innsikten om disse lover er mer vanlig hos vårt folk enn hos deres, men jeg vil ikke påstå at vi følger dem strikt. Når vi ikke gjør det, blir vi syke - akkurat som dere. I slike tilfelle bekymrer vi oss ikke om symptomene eller følgene, bortsett fra enkelte tilfelle. Det gjelder å finne og eliminere årsaken. Ettersom dere er en kombinasjon av fysiske og høyere vesener, er dere underkastet både (materielle) naturlover og høyere lover. Begge disse må iakttas og overholdes, mens fysisk dårlig helse innvirker på psyken og vice versa. Deres materielle kropp eksisterer på et kjemisk-fysisk plan og er derfor avhengig av visse fysiske og kjemiske lover. "Giv derfor keiseren hva keiseren tilhører . . ."

Forsøk ikke å trosse disse lover. Forsøk isteden å lære å kjenne dem og leve i overenstemmelse med dem. Naturlovene med hensyn på næring og helse er velkjente blant deres folk - men også ganske nonchalant tatt hensyn til. De fordrer ikke bare at dere holder en balansert kost, men også at føden skal være sunn. Dere kan ikke holde dere friske med føde, som har mistet sin egen friskhet, og dere kan ikke skape sunnhet kun på åkrer som er utsuget og trefnet av generasjoners upassende anvendelse. Ikke heller kan dere holde helsen ved like med føde der alle spor av verdi er borttraffinert. Tapene av disse verdifulle elementer kan ikke kompenseres gjennom tilsetninger av noen kunstige næringsmidler. Mennesket kan ikke skape liv og disse elementer er liv i seg selv.

Veien til helse

Om dere vil beholde deres helse, bygg først opp deres jord. Fødevarerne, som vokser på sunn mark, behøver ikke hjelp av kjemisk gjødsel eller giftige sprøytemidler. De er i stand til å ta vare på seg selv på en naturlig måte. Dessuten er det best at deres føde er så naturlig og ubearbeidet som mulig. Jeg skal ikke fortsette å nevne de ting som dere burde og ikke burde gjøre; listen ville bli endeløs. Som jeg tidligere nevnte er alle disse naturlover velkjente blant deres folk. *Alt dere behøver gjøre er å lete fram de rette fødemidlene og følge fornuftige leveregler.*

Toxinenes (giftenes) rolle når det gjelder sykdom kan ikke helt neglisjeres, *men den har blitt kraftig overdrevet*. Gjennom å svekke funksjonene hos en del av kroppen, så legger dette denne del mer åpen for sykdomsangrep. Det er imidlertid av betydning å holde i tankene, at grunnårsaken til sykdommen allerede finnes. Om dette ikke var sant, ville sykdommen aldri ha angrepet. Ettersom det er slik, kunne den eventuelt ha slått ut også uten giften. Slik kan man si, at giftene har påskyndet utbruddet og kan muligvis avsløre hvilken del av kroppen, som også ellers ville ha blitt syk, *men de er i seg selv ikke den primære årsaken til sykdommen*. Grunnårsaken til de fleste mer alvorlige sykdommer er mental eller psykisk. Den er følgen av en mental eller emosjonell konflikt, vanligvis forårsaket av destruktive følelser som hat, frykt, sluhet og selvishet. Det vil med andre ord si at en eller flere av de høyere lovene har blitt overtrådt.

Akkurat som overtredelsen av de kjemisk-fysiske lovene forårsaker ubehagelige reaksjoner hos det fysiske jeget, så gir overtredelse av disse høyere lover *ubehagelige reaksjoner hos det indre mennesket*.

Det finnes ingen snarvei til virkelig indre helse, hvilken er vesentlig for den fysiske helsen. Det finnes ingen piller eller pulver som dere kan kjøpe på deres apoteker. Dere kan ikke bare tilkalle noen "astral guide" eller rådgiver og legge saken i hans hender. Eller bare rable en bønn eller en mystisk formel - eller å iakttå et mystisk rituale, og ikke heller konstruere noen magisk amulett. *Dere må skape åndelig og mental helse gjennom å leve på riktig måte dag for dag. Den fysiske helsen kommer som en like naturlig følge som natten følger dagen.*

Det er egentlig ikke en gang nødvendig at jeg eller noen andre beskriver for dere hva disse høyere lover er, eller kartlegger veien for dere. Ikke heller er det nødvendig at dere spør noen "ekspert" i slike ting for å tolke dem for dere. Dere kjenner allerede disse lover. Hvert fornuftig vesen vet aller lengst inne, hva som er rett og hva som er feil. *Det er ikke slik at dere ikke vet - snarere at dere enda ikke har akseptert det faktum at det er livsnødvendig å handle i overensstemmelse med hva dere vet.*

Om hemmelige budskap

Men om dere må ha et "budskap" talt for dere, så har dere det allerede. Det har blitt overbrakt til deres verden ved mange forskjellige tilfeller, i skiftende ordlag, avhengig av folks forutsetninger ved det tidspunkt det skjedde. Det budskap som er mest velkjent for menneskene i deres land, ble overbrakt for nær 2 000 år siden.

Det trenges ingen videre avsløring ettersom alt allerede er avslørt. Om noen taler med dere om ting som er "alt for hellige for å avsløres", så betrakt han som en falsk profet. Ingenting har blitt skjult. Ingen budbringer ville våge å fortie noe. Budskapene er alle sammen fullstendige om dere har evne å forstå dem. Samme budskap kunne ha blitt gitt dere, skjønt i andre ordlag, om folkets forutsetninger hadde fordret det, men det ville fortsatt i grunn og bunn gjelde det samme.

Å forstå dette budskap ligger virkelig ikke over den mentale evnen hos noen av deres folk, men få har gjort seg besværet med å sette seg inn i det. Man unngår å tenke selv - om ikke rene nøden tvinger en å gjøre det. Det er meget lettere å opphøye budbæreren til en gud, enn å forsøke å forstå hans budskap. Da kunne de heller dyrke han i ulike bønner, salmer, ritualer og seremonier. Alle disse ting kunne læres utenatt og fordrer ingen mental anstrengelse.

Om Kristus

Kristus korrigerer sine egne læresvenner (disipler) for denne feil: "Hvorfor kaller dere meg god?", men de som kaller seg kristne foretrekker fortsatt å ta lett på budskapet og konsentrerer seg på å dyrke budbringeren. Han var bevislig en guddom. Det var nødvendig. Ingen annen ville ha kunnet overbringe budskapet. Det vokser ikke appelsiner på tornebusker. Men det er ikke av noen betydning. Det er alltid budskapet, ikke budbringeren som er det mest viktige. Studer deres nye testamente. Les om og om igjen de deler som er trykt i rødt, Jesu egne uttalelser. Dere kan lett skumme over de deler som er trykt i svart uten å miste noe vesentlig. Disse uttrykker vanligvis en annens synspunkter om hva budbringeren mente og er ofte feilaktige. Mange kunne ikke selv forstå budskapet, hvordan skal de da kunne "forklare" det for andre? Studer Kristi egne ord og gjør en egen tolkning av dem.

Mens det er ønskelig at dere forstår budskapet

og alle de lover som det inneholder, er det derimot ikke nødvendig at dere **venter** med å gå veien inntil dere har innhentet budskapet. Som jeg tidligere har sagt: deres eget indre jeg vet hva som er rett og hva som er feil. *Skade ikke noe levende vesen i tanke, ord eller handling. Hjelp hver og en som behøver hjelp, det være venn, fremmed eller fiende.*

"Et menneske må miste sitt liv for å vinne det". Det er kanskje den viktigste og på samme tiden den mest misforståtte delen av budskapet. Det betyr, at dere må undertrykke deres eget lavere jeg. For å vinne virkelig liv, må dere miste det liv som er selvisk, forfengelig og snyltende. *Dere må miste deres personlige identitet for å uselvvisk tjene hele universet.* Dra dere ikke tilbake fra verden og tilbring ikke deres tid med studier og meditasjon, som en del religiøse grupper gjør, for det er en selvisk handling. Da søker dere etter frelse bare for deres egen forfengelige jeg, ikke for dere neste. Det kan være nødvendig å tilbringe noen stille øyeblikk i tankar da og da, men en tro som ikke omsettes i handling er ufruktsom og verdiløs.

Den "rette" veien

Veien er handlingens vei. Sitt ikke gjøresløs og vente på deres sjanse til å gjøre noe stort og merkelig godt for verden. Dette er også en selvisk innstilling. Dere er kanskje villige til å tjene, men vil ha betaling og ære for hva dere gjør. *Store ting er ofte et stort antall små ting.* Sysle derfor med de små ting, som dere møter på deres vei - de dag for dag ensformige og utaknemlige oppgavene og tenk ikke på kommende ære. Ikke engang Jesus Kristus søkte å glorifisere seg selv.

Skjønt han var forutbestemt til å stå høyere enn alle jordiske konger og herrer, hadde han likevel først å lære seg lovene og bøye seg for dem. Han mistet sitt eget forgjengelige jeg i kraft av det universelle brorskapet og uselvvisk tjeneste og ble den ringeste av mennesker. Først deretter gikk han videre som den sanne budbringeren for den Uendelige, "en øversteprest etter Melki-Sedeks modell". For slik som et menneske må miste sitt liv for å vinne det, så må også den største blant dere - samtidig være den minste blant dere.

Miste ikke motet, om dere tilfeldigvis forvirrer dere bort fra veien. Mennesket er et svakt og skrøpelig vesen og få kan håpe på å bli fullkommen på deres plan. Men jo nærmere man kan komme

fullkommenheten, desto nærmere kommer man den fullstendige freden og helsen i det indre, udødelige jeget, hvilket igjen ikke bare resulterer i fullkommen fysisk helse - men også er den virkelige "himmelen" på alle plan.

Mentale krefter

Universelle energistrømmer

"På et av deres mentalsykehus finnes en mann, som jeg kan kalle "John Doe", ettersom ingenting tjener å avsløre hans rette identitet for den nysgjerrige. Etter hans registerkort er han der fordi han tror at han er Kristus, som har kommet til jorden på ny. Men forestillingen er feil, som de ofte er. Om han virkelig trodde at han var Kristus helt og fullt, ville han i virkeligheten være Kristus. For ting er blott og bart hva folk tror dem å være. Hver enkelt ting i universet eksisterer kun fordi at et intelligent vesen, enten bevisst eller ubevisst, har ført det inn i tilværelsen gjennom å anvende de skapende tankekraftene.

Den skapende tankekraften

Den skapende tankekraften, vidden av det dere kaller "det menneskelige sinnet", er teoretisk sett uten noen som helst begrensning. Tilstrekkelig konsentrert og rettet kan den styre de universelle energistrømmene, som er uendelige. Slik kan mennesker skape og ødelegge. Det er viktig at de vet dette, da de ofte kan skape uhensiktsmessig, uten å være bevisste om at de utnytter denne meget sterke kraften.

Og slik, om noen frykter en ting sterkt nok, kan han i virkeligheten skape nettopp den ting han frykter. Men om han anvender kreftene forstandig, kan han fjerne de ting han har grunn til å frykte, og skape slike som er gode. Men troen og konsentrasjonen må være totale: til den absolutte utestengningen av alle andre tanker.

I "John Does" tilfelle er ikke troen fullstendig og alenerådende. Det finnes fortsatt i en gjemt krok i hans sinn - en liten smule kunnskap om at han i virkeligheten ikke er Kristus - men bare "John Doe". Om noen av disse to synspunkter noensinne

ville utsette den andre, da kommer han til å bli hva han tror på. Til da er han ingenting i det hele tatt. Han er hverken Kristus eller helt og fullt "John Doe". Hvorvidt han noensinne kan bli hva han ønsker å være, vet ingen. Få av dere har noensinne vært i stand til å bevisst fremvise tilstrekkelig konsentrasjon til å bevisst skape. Men noen har, i øyeblikk av stor spenning, uten å vite det - lykkes med det.

tibetanske munkar kan ved felles indre bildefokusering skape materialisering av figuren i allmen synlig form. Og tilsvarende tankeskapelser (astrale former)- men dog ofte ladet med frykt, mørke og negativitet/hat - skaper mange hatefulle og frustrerte mennesker ved gjentagne mønstre av tanker og vaner. I disse tankeskapte

astrale vesener så "inkarnerer" det livskrefter - og disse vil "(for)følge" skaperen sin og ofte blir disse etterhvert mentale pasienter - uten at medisinerer løser problemet for dem.

Lemurene

Blant de gamle folkene på deres planet var Lemurene de dyktigste når det gjaldt å utøve denne nesten glemte kunst å skape med tanken. Polynesierne på sydhavsøyene stammer i nesten rett nedstigende ledd fra Lemurerne. Det er mulig at de mest sikre/pålitelige (sv: tilførlitlige) erindringsbildene av denne tapte kunst ville finnes blant de innfødte på Hawaii, til tross for den store innblandingen av andre raser. Når antikkens Mu eller Lemurien ble ødelagt forsvant presteskaper til de fjell som nå er Hawaii, mens de som bebod de andre øyene i Stillehavet også stammer fra Lemurene.

Mu's kolonier strakk seg østover til Syd- og Centralamerika og til Nord-Amerika vestkyst. Mot vest omfattet de nuværende Kina, India, de hebreisk-assyriske områdene (Midt-østen.R.Ø.anm.)og øvre Egypten. Rester av deres mentale vitenskaper gjenfinnes blant urbefolkningene hos disse folk. Kulturen i disse

kolonier var imidlertid ikke så høy som den var i moderlandet og derfor, trolig med unntak av Egypten, ville opplysningene ikke være like pålitelige som på Hawaii.

Egypterne

Egypterne var meget nøye historikere og skrivere, og det er trolig at deres tempelurkilder står meget nær de lignende urkildene hos Mu. Men ulykkeligvis ble de fleste av dem ødelagt av de muhammedanske erobrerne.

Moses hadde blitt lærer i de egyptiske templene og førte noen av de viktigste delene av disse gamle vitenskaper til den hebraiske religionen. Mye av dette var med hensikt skrevet på en uklar måte - så bare de innvidde kunne forstå det. Store deler gikk senere tapt, enten gjennom ulykkehendelser eller med hensikt, og de gjenstående delene har i høy grad blitt lidende på de forskjellige oversettelsene og omarbeidelsene.

Svart Magi

Hele middelhavs-området var opprinnelig en koloni av atlantiderne, som ikke var særlig dyktige i anvendelsen av disse mentale vitenskaper. De snappet opp deler av dem under sin siste tid, på grunn av sin nære tilknytning til Lemurene i andre spørsmål, og fragment av disse vitenskaper kan finnes fortsatt i urkilder og skikker hos disse folk. De er dog hverken fullstendige eller pålitelige. Disse mentale vitenskaper, som dere nå kaller "huna" eller magi, var ikke nødvendigvis gode. Faktum er at Lemurien ble ødelagt gjennom anvendelsen av "svart magi".

Likt de fleste sivilisasjoner, både antikke og moderne, hadde man her et "herre og slave"-system, sosialt sett. I de siste dagene hengav herreklassen seg nesten helt til sensuelle fornøyer. Slavenes stilling ble uutholdelig. Døden ble en velkommen befrier. De slo seg sammen i hemmelighet for å anvende sine mentale krafter til å ødelegge sitt moderland, sine herrer og seg selv.

Ødeleggelsen av Mu

Den fysiske årsaken til katastrofen var fragmentsplittelsen fra Azatlan, den tidligere månen, som styrtet ned i underjordiske gasslommer, som forårsaket store jordskjelv og vulkanutbrudd. Men slike hendelser inntreffer ikke bare av en tilfeldighet. I dette tilfelle var meteorittens kurs ned influert av de samlede mentale krefter hos millioner av slaver, som hadde mistet alt håp. Lignende hendelser - skjønt i mye mindre skala - har inntruffet tidligere og senere. Men de andre var mer tilfeldige og ikke-planlagte. Så vidt kjent er ødeleggelsen av Mu det eneste tilfelle der en slik katastrofe er blitt forårsaket etter moden overveielse.

Etter ødeleggelsen av Mu slo de gjenværende lærerne i disse vitenskaper seg sammen i ulike grupper og lovet hverandre å holde kunnskapen hemmelig for folket ellers. De var skjønt enige om at Mu's tragedie ikke skulle skje på nytt. De innvidde fikk innsikt i "mysteriene" etter at de omsorgsfullt hadde blitt prøvet og funnet pålitelige. Rester av noen av disse grupper finnes fortsatt som små okkulte eller religiøse sekter, men det meste av deres kunnskaper er blitt kraftig forvrengte i den tid som har gått. Noe av kunnskapen har også blitt gitt til verden i ettertid via visse indre grupper av frimurerlosjene, men de vanlige medlemmene er for det meste uvitende om disse fakta.

Max Freedom Long

En hel del forskning i de antikke Lemuriske vitenskapene har skjedd av en gruppe, som ledes av Max Freedom Long. Det er tvilsomt, om den kommer til å vinne noen utbredt tilslutning lenger. Den store massen av deres folk er ikke klar for denne forskning. Det antall, som har den nødvendige intelligensen og den moralske karakteren til å lære seg den, er lite. Hva de hovedsakelig kan gjøre er å holde den levende til et mer modent eller passende tidspunkt.

Det dreier seg ikke bare om en "avsløring av hemmeligheter" for forskerne. Det er mye mer komplisert enn som så å bli en innvidd elev i en vanskelig kunst. De må øve opp sine sinn gjennom lang og streng selvdisciplin. En mester kan lede dem og gi dem verdifulle anvisninger da og da, men selv innlæringsprosessen må til syvende og sist, bli en individuell og personlig sak. Det som er passende for en person kan være totalt upassende for en

annen. Hver og en må selv avsløre fakta. Hver og en må selv utvikle den særskilte teknikk, som viser seg å være den mest effektive når det gjelder hans eget individuelle tilfelle.

Om hvit magi

Magikunsten inneholder mange fint utarbeidede seremonier, ritualer og riter, men det er ikke nok å bare lære seg disse utenat. I seg selv er de uten noen som helst betydning. *Forskeren må se bak deres symbolikk for å oppdage den dypere meningen.* Disse ting tjener bare som en slags mental "kontrolliste", for å påminne brukeren om hva som må gjøres. Til eksempel: stor betydning tillegges ved seremonien for fotvasking. Den virkelige hensikten med denne er å huske at ydmykhet og selvfornekkelse er viktig når det gjelder å utøve "vit magi". Det finnes visse renselsesritualer som er vesentlige. **Dog er de til ingen som helst nytte, med mindre de følges av en virkelig åndelig renselse av det indre jeget.**

Christian Science, helbredelse og underverk fra ulike helgener, bygger alle på grunnprinsippene hos de gamle mentale vitenskapene. I de fleste tilfelle anvendes de i ubearbeidet form og ofte instinktivt og av tilfeldigheter - snarere enn intelligens og hensiktsmessighet.

Kristus anvendte disse mentale vitenskaper i deres høyst utviklede form i hensikt å helbrede syke, oppvekke døde og utføre alle de andre underverk som ble tilskrevet ham. Det finnes intet overnaturlig i disse ting. De var bare det naturlige resultatet av en vitenskap, som er høyst ukjent for deres folk av i dag.

"Den som tror på meg, han skal også selv gjøre de gjerninger som jeg gjør". Om det er noe hemmelig med de mentale vitenskapene, ligger det i denne påstanden. Kristus påberopte ikke her seg selv som individ. Han anvendte ordet "meg" i den mye mer vidstrakte betydningen av det budskap, som han hadde overbrakt og den livsvei han lærte. Om noen alvorlig "trodde på" disse ting, da skulle han følge dem etter beste evne. Dette er løftet, at alle og enhver som følger Kristi vei, kommer til å bli i stand til å gjøre alle de undere, som han gjorde. Faktum er at det ikke finnes noen annen vei til å bli vel lært i anvendelsen av "vit magi". Det er viktig, at man lærer seg og følger disse høyere lover.

Bruken av "svart magi" for å plage eller drepe en fiende er mye enklere, men de som utnytter "svart magi" blir selv ofre for den.

Det menneskelige sinnet

Hva dere kaller det menneskelige sinnet kunne sammenlignes ved en to-bølges-radio. Den både sender og tar imot. Om dere "stiller den inn" på en kort bølgelengde, i uhederlig hensikt, åpner dere også veien for lave innflytelser utenfra, som igjen skader dere. "Som du sår, skal du også høste".

De som forsker i disse gamle mentale vitenskaper legger vanligvis vekten på helbredelse. Dette er naturligvis en korrekt anvendelse av denne kraft, ettersom helbredelsen av syke er et verdig mål. Egentlig er dette imidlertid bare en del og kanskje den minst betydningsfulle av dem alle. Som har jeg sa i begynnelsen, er kreftene hos disse mentale vitenskaper i virkeligheten ubegrenset. De kunne, om deres muligheter ble utnyttet fullt ut, skape hva som helst på hvert forsøksområde. Det eneste, som hindrer at de oppnår sin fulle styrke, er den menneskelige begrensningen hos dem som forsøker å anvende dem. Og man kan naturligvis ikke noensinne håpe bli helt perfekt i disse ting, ettersom bare "den uendelige" er det. Til og med de store mestrene strever stadig etter å forbedre seg selv. Men til og med en meget liten innsats av studier og anstrengelse kommer til å medføre rik belønning.

Når anstrengelsene hos ulike folk forenes - økes effekten naturlig nok, i tilsvarende grad. Akkurat som hordene av Lemuriske slaver samlet sine mentale evner for å tilintetgjøre sin verden, så kunne folket av idag forene sine krefter for å omgjøre sin verden. De kunne forme den på hvilke måte de ønsket. Også i vår tid kunne mennesker, uten å vente til de behersket de mentale vitenskapene, kunne skape mye godt gjennom å samtidig konsentrere sine tanker og bønner på visse bestemte og verdige objekter.

Religion

Religion er det daglige livet.

Jeg hadde ikke tenkt si noe om religionen. Det er kanskje umulig for noen i mitt yrke å si eller skrive noe, uten at til sist å komme fram til det emne, som ligger meg nærmest om hjertet. Dere kan kanskje tenke at jeg allerede har sagt nok om dette emne og med deres mål er det nok sant. De ting, som jeg tidligere har nevnt, hører dog ikke hjemme i religionens verden hos oss. Vi betrakter dem bare som en del av det daglige livet.

Man kunne kanskje synes, at ettersom alt som er nevnt foran har blitt gjennomgått, at det ikke ville finnes mye igjen for religionen. Dette er ikke sant. Som jeg sa foran, studerer vi stadig den Uendeliges verk og manifestasjoner - i hensikt å forsøke fatte den guddommelige planen - slik at vi kan innrette vårt liv deretter. Det er en stadig vedvarende søking, da vi som ufullkomne vesener aldri kan håpe å fullt ut forstå den uendelige. Vi finner imidlertid mye glede i den nære kontakt med den Uendelige, som blir en følge av vår søking og hver partiell framgang gir oss stor glede.

Om Venus tempel

I motsetning til de fleste av deres religioner ville vår framstå som enkel. Våre templer er meget enkle. Det finnes ingen skulpturer med unntak av en eller to symboler som forklarer deres oppgave. De er gjort av materialer som er solide og som ikke har noen større inneboende verdi for oss. For templene er gjort bare til et sted å være for dem som holder gudstjenester. Var det ikke for menneskets vagheth mot elementene ville det ikke finnes noen anvendelse ellers for dem. For hvem kan bygge tempeler, som kan sammenlignes med den store naturlige skjønnhet som finnes rundt omkring oss? Hvem kan finne utsmykninger, som kan sammenlignes med skaperens verk? Det er disse vi samles for å beundre og dyrke, ikke dødelige menneskers matte forsøk å etterligne dem.

Prestedraktene er de samme for den ringeste av novisene som for øversteprestinnen: et hvitt tøyestykke uten noen som helst pryde. For novisene er den sammenholdt i midten av et anlagt bånd; for de andre av et belte av farget materiale som viser bærerens plikter. Hodet er bart og føttene nakne som en symbol på ydmykhet. Om håret er bundet så

har det et enkelt bånd av samme farge som beltet. Smykkene anvendes bare for praktiske formål - ikke som utsmykning.

Når jeg ser en kirke, rikt utsmykket med gullkar og statuer, dekket av dyrebare edelstener, kommer alltid den tanken til meg: "de har korsfestet sin gud på et kors av gull. De har solgt sitt uskattbare borgerskap i universet for verdiløst skrap".

Om noen blant oss ønsker å ofre fruktene av sitt arbeide får de tillatelse å ikke begrave dem innenfor de kalde og sterile tempelmurene. De tilbys isteden å legge dem på det levende alteret av uselvisk tjenende av sin neste, slik at de kan virke og gjenvirke i mangfold.

Det finnes ingen fattige (i ånden) blant oss, så det behøves ikke blant vårt eget folk, men det behøves i mange andre verdener. Mange av vårt folk som har besøkt deres verden - så vel som mange andre planeter, gjør det for å dele med seg av sitt gode eller for å tjene på grunn av en selvpålagt forpliktelse.

Om Kristus og religion

I det som jeg tidligere har skrevet, har jeg nevnt deres Kristus i mange tilfelle og bibelen i deres kristne religion. Om det hadde vært ønskeverdig, kunne jeg like gjerne anvendt sitater fra andre av deres store religioner. De stammer alle fra en felles kilde og vi er vel fortrolige med dem alle. Årsaken til at jeg valgte den kristne religionen som eksempel er hovedsakelig, at jeg i første rekke vender meg til dem, som bekjenner seg til denne tro og henvisningene til den ville være mer forståelige enn om jeg valgt andre kilder.

Jeg må bekjenne, at jeg også har en viss følelsesmessig dragning til den kristne religionen, for jeg hadde en liten del i dens fremkomst. Jeg kan ikke tale med førstehånds-kunnskaper om de dypere hendelsene ved opphavet av deres Kristus. Prosjektet stod under ledelse av en mye høyere gruppe enn vår, skjønt de ikke var sanne guddommer i ordets rette betydning.

Vårt folk hadde imidlertid visse oppdrag å gjennomføre. Jeg var helt ung på den tiden og var bare en tempelnovise, men jeg hadde æren av å ha blitt utvalgt som medlem i den store gruppe som ville sendes til deres planet for å tjene som ledsagere til Maria, Kristi materielle mor.

Om Maria

Hun var, og det bør jeg berette for dere, en dødelig kvinne, ikke en guddom. Men hun var mye vakrere og livligere enn det som noen av deres kunstnere noensinne har fremstilt henne. Kristus var ikke "jomfrufødt" som mange av deres religiøse dogmer hevder og de går seg fullstendig vill når de skal forklare årsaken til dette faktum.

Det var ikke for å eliminere noen "synd" i moralsk mening. Blant alle de høyere - såvel som blant de tidligere folkene - på deres egen planet, betraktes ikke avl/sex (svensk: avelse) på naturlig måte som "syndefull" eller "skamlig" på noe måte. Dette feiloppfatning har sin grunn i forholdsvist nylige mistolkninger av visse gamle skrifter. Fødselsfenomenet er en av den Uendeliges manifestasjoner. Metoden er oppfunnet av ham for menneskeslektens forplantning. Intet av den Uendeliges verk er noensinne syndefull. Forutsetninger må skapes og holdes ved like slik at de kan bli så passende som mulig for de ønskede resultatene.

Den fysiologiske utviklingen av barnet må stadig passes og om det skulle vise seg nødvendig - ledes inn i det rette mønstret. Den ufødte kroppen måtte omsorgsfullt beskyttes til Kristus var rede til å tre inn i den. Etersom Maria, som jeg tidligere har påpekt, var en jordkvinne, visste hun lite eller ingenting om de mentale vitenskaper som må brukes for å skape disse ting. Og slik ble det vår plikt, ved siden av å sørge for Marias materielle behov, og stadig stå på vakt og forene våre anstrengelser og våre kunnskaper om de mentale vitenskapene - for å skape de nødvendige ting som hun ikke kunne gjøre.

Om englene

De ritualer som vi anvendte, var fremmede for folket på den tiden. Vår evne til å vise oss og forsvinne etter behov - gjennom å øke eller minske vår vibrasjonelle frekvens - mystifiserte dem. De fastslo at vi måtte være overnaturlige vesener av noe slag og kalte oss "engler".

Om Kristi oppvekst

Helt fra barnets fødsel arbeidet vi gjennom moderen for å lære det ting som et barn må lære seg for å legge grunnlaget for de kunnskaper, som den virkelige rådgiveren senere skulle meddele. Når dette arbeide var gjort, var vårt oppdrag gjennomført - men mange av oss valgte å bli igjen på deres planet noe lenger.

Vårt presteskap måtte ikke leve i celibat. Mange av oss var gift med menn som enda ikke hadde sluttført sine oppdrag, knyttet til det samme prosjektet og vi ønsket bli hos dem.

Bortsett fra dette hadde vi andre store planer. Mens Kristus vandret gjennom landet og etterlot sitt budskap, planla vi å arbeide usynlige bak ham og samle (kraft) til en uimotståelig mur sammen med alle dem som hadde mottatt budskapet. Vi trodde å løfte en hel sivilisasjon fra mørket. Vi trodde å frelse en hel verden i et sjakktrekk!

I vår ungdommelige entusiasme kunne vi ikke tenke oss muligheten av et nederlag. Det kunne ikke mislykkes! For hadde vi ikke forutsett hver eventualitet og tatt forhåndsregler mot dem?

Om vi bare hadde vist halvparten så mye som vi trodde at vi visste, hvor vise hadde vi da ikke vært! Senere begynte en gnagende mistanke å smyge seg inn i våre hjerter. Hadde vi kanskje unngått å ta med forhåndsregler mot en eneste ting? Nemlig at folket i deres verden ikke enda var rede for et slikt budskap. Men vi nektet helt å akseptere tanken. Vi forsøkte å overbevise oss selv om at det bare var en omstreifende og uverdige tanke som vi bestemt måtte slå ifra oss. Vi fordoblet våre anstrengelser med å snu utviklingen etter våre ønskemål. Til sist ledet hendelsene til den bitre slutten og det kunne ikke råde noen tvil om at saken var avsluttet.

Det var da som alt føltes ha nådd sin slutt og vi drakk den bitre kalken helt til bunns. Ingenting føltes å ha noen betydning mer. Vi spurte ikke etter om vi levde eller døde. Men vi levde. Og vi lærte. Til slutt kom vi til innsikt om at alt var en del i den guddommelige planen og at anstrengelsene ikke hadde mislyktes. For det finnes en tid for å så og en tid for å høste. Og uansett hvor omsorgsfullt at såingen er skjedd - kan høsten/avlingen ikke samles inn før enn kornet har grodd og vokst og nådd sin fulle modenhet på sitt eget, rette og bestemte tidspunkt.

Om dogmer

Jeg kan bare tale om disse ting med stor varsomhet og kanskje jeg allerede har sagt alt for mye. Det er vanskelig å si sannheten uten å støte dem, som er blindt og personlig lojale mot en bestemt tro, dogmatikk eller sekt. Deres jord ville bli en mye bedre plass, om hver trosbekjennelse og dogmer ble kastet på sjøen!

Når dere forsøker å redusere læresetningene og legger dem i lover, åpner dere veien for uhederlige skribenter og lovgivere til å kunne forvri og mistolke "loven" - etter sine egne selviske hensikter. Og dere åpner veien for endeløse strider av mindre betydning, til de uberegnelige trosbekjennelses alle trær, dekker utsikten over sannhetens skog.

Det er ikke nødvendig, at dere tar opp noen spesiell trosoppfatning. Ikke heller er det nødvendig at dere er medlem i noen spesiell kirke, eller for den delen - i noen kirke overhodet - skjønt medlemskapet i en kirke er vanligvis til hjelp for dere. Men det vesentligste, om noen blant dere vil bli en sann kristen, er at dere gjør bare en eneste ting - å leve som Kristus. Og for å gjøre dette behøver dere bare å lære dere en enkel regel - når som helst dere tviler på det riktige i noen av deres handlinger, les i bibelen og forsøk å finne ut hva Kristus gjorde under lignende omstendigheter. Siden - "gå og gjør det samme".

Den nåværende oppgaven

Ansvar

Når de eldste rasene utviklet de materielle kroppene hos deres forfedre påtok de seg gjennom handlingen, det moralske og karmiske ansvaret for hva som enn kunne hende dem deretter. Slik har vi, ved siden av de naturlige brorskapsforpliktelsene som vi anser å høre til våre helligste plikter, en spesiell årsak for å tjenestegjøre som voktere for deres folk. Vi har forsøkt å hjelpe og lede Adamrasen helt siden dens begynnelse og skjøtt, påpasset den materielle, mentale og moralske utviklingen så langt det har vært praktisk mulig.

Det er ikke en lett oppgave. Egentlig kan ingen "lære" noen annen. Man kan bare legge fram opplysningene for lærlingen i den rette ordningen

og med hensyn til lærlingens mentale evner og forstand. Og senere, gjennom ulike psykologiske knep, forsøke å sikre aksepteringen av denne opplysning som et faktum. Den aktuelle innlæringsprosessen er i første rekke et resultat av lærlingens egne erfaringer - av prøving og feiling. "Den ledende hånden" må være meget lett. Lærlingen må tillates å komme på det hele selv, på godt og ondt. Han kommer aldri til å lære om føreren insisterer på å løse alle hans problemer for ham og beskytte ham fra følgene av hans feil.

Vi ser dere

Som jeg har sagt tidligere - har vi aldri vært helt borte fra deres planet - men vi samles der i større antall under kritiske perioder. En av disse kulminasjonsperioder er nå inne hos dere.

Fra atskillige år tilbake har deres vitenskapelige fremgang blitt stadig mer ubalansert. Kunnskaper, som kunne lage stor skade har blitt lært, før deres moralske framgang har blitt utviklet til det stadium, der slike kunnskaper kunne anvendes på riktig måte. Viktigst var den forhastede oppdagelsen av (atom-) kjernespaltingen og -fusjonen som innebærer en alvorlig trusel mot alle innbyggere på alle planeter i vårt solsystem. (og bare en brøkdel av disse solsystemets beboere er altså inkarnert på "vår fysiske" jorddimensjon. Mer om dette bl.a. i boken EN ALTERNATIV KOSMOLOGI. R.Ø.anm.)

Følgene av deres nåværende atomeksperimenter, (1954), er ikke særlig skadelige for noen andre enn dere selv. De ødelegger deres atmosfære og vil, om de får fortsette tilstrekkelig lenge, utslukke alt liv på deres planet. De utgjør imidlertid ingen fare for andre planer nå. Det er dog mulig å utnytte metoder, som kan tilbakevirke med visse bestanddeler på deres planet og slik hindre atomstrålingen.

Atomkrigstrusselen

I deler av asteroidebeltet mellom Mars og Jupiter går restene av en tidligere planet. Dens folk, liksom deres, oppdaget alt for tidlig atomenergien og de mislyktes også å anvende den riktig. Resultatet ble katastrofalt på alle planeter og plan. Muligheten at deres folk kan gjenta den tragedien forårsaker de fleste bekymringer for oss nå.

Mange har spurt hva vi skal gjøre under en

atomkrig på deres planet. Svaret er: "ingenting, eller en hel del, avhengig på de eksakte omstendighetene". Først må dere legge merke til at vårt begrep "katastrofe" er helt forskjellig fra deres. Vi interesserer oss for verdensbefolkningens skjebne i helhet, mer enn for noen enkelt nasjons- eller individs skjebne. Mange hendelser kan virke tragiske for noen individer eller til og med for en nasjon eller rase. Enda kan de samme hendelser i det store bildet av den totale effekten på hele befolkningen på deres planet være meget ubetydelige. Mens vi ikke med hensikt vil forårsake et intelligent vesens død, om vi har mulighet å unngå det, betrakter vi allikevel ikke denne "bortgang" som noe tragisk eller ondt i seg selv. Det kommer an på omstendighetene.

Om en gruppe av deres folk insisterte på å "skjære halsen av seg" gjennom en atomkrig eller med andre midler, ville vi synes de var sinnssyke og at deres beslutning var beklagelig. Vi ville i den broderlige forsamlingens ånd forsøke å fraråde dem så langt som våre etiske begrep tillot oss å blande oss inn i deres affærer. Men vi ville ikke med tvang hindre dem - om ikke handlingen truet de som befinner seg på andre planeter og plan. Som jeg har sagt før, "vi erkjenner retten for hvert individ å handle etter sin frie vilje, så lenge det ikke inngriper i andres rettigheter, og retten til fri vilje inkluderer retten å ha feil.

Om deres atomoppgivelser skulle vise tegn til å nå et farlig stadium, ville vi tvinges å gripe inn aktivt. Underforstått imidlertid, at vi ikke ville gripe inn på en dramatisk måte, slik som å overta deres nåværende regjeringer og sette opp en "overstyrelse" over dem. Ikke heller ville vi drepe eller på annen måte "straffe" folket på deres planet. Som jeg tidligere har påpekt forbyr vårt kodeks å drepe, der det da ikke skjer som en siste og desperate handling og det finnes fredeligere veier å oppnå våre mål på nå. Hindringer, tvangsveien eller "i det skjulte", anvendes bare midlertidig.

Etisk bevissthets-hevning

Den eneste bestående løsningen heter oppfostring - som kan heve det etiske nivået hos massen av deres folk. Hindringer kan aldri bli effektive i lengden. Noen finner alltid måter å komme forbi dem. Forbud er enda verre. Tidligere erfaringer viser, at på grunn av noen psykologiske defekter hos Adamrasene, tjener bare forbud til å forherlige det

forbudte og gjøre dere motiverte til å bryte gjennom forbudene.

Nå, (1954), holder vi omsorgsfullt oppsikt over relasjonene mellom USA og USSR - fordi en krig mellom disse to makter er den hendelse som trolig ville medføre bruken av farlige former for kjernereaksjoner (atomvåpen -R.Ø.anm.) . Våre analyser av situasjonen er vesentlig en analyse av fakta og innebærer ikke noe som skulle kunne betraktes som en sann "spådom". Ettersom vi har midler til å finne alle fakta, pluss de hemmelige hensiktene hos de innblandte - er trolig vår analyse mer riktig enn noen som deres folk kunne gjøre. Vi betrakter en konflikt mellom disse to makter som meget usannsynlig innenfor den nærmeste framtiden. De styrende for begge land frykter den andres gjengjeldelseskrefter. USA er bevisst om at det på grunn av den geografiske spredningen av befolkning og industri - er mye mer sårbart ved et angrep enn USSR. Med mindre det var i stand til å tilintetgjøre Sovjetunionen med et eneste angrep, ville et angrep bli rene selvmordet. USSR på andre siden - innses at det ville være dumt å risikere følgene av en krig når man allerede har klart seg bra med lokal infiltrasjon. Framgangen er mye langsommere enn det en militær erobring ville være, men russerne har adskillig av orientalsk tålmodighet.

Det finnes usikre elementer i begge landene som har mektige tilhengere. Om disse skulle vinne makt i det gjeldende landet ville det kunne lede dem inn i en krig uten en egentlig hensikt å gjøre det. Så lenge ikke dette ser ut til å skje, kommer vi trolig til å fortsette og bare være nøytrale observatører og fortsetter med å forsøke høyne det etiske nivået hos alle folk.

Mens de fleste av deres folk har hengitt seg til jakten etter sensuelle nytelser, har mange også opplevd en psykisk oppvåkning. Det har blitt en fornyelse av interessen for religion og de dypere filosofiene. Dette er også en del av det tradisjonelle mønstret under de "siste dagene" for nasjoner og sivilisasjoner. *Det forgangnes historie viser, dessverre, at disse gode elementer aldri er hverken tallrike nok eller har tilstrekkelig energi for å endre den kjede av hendelser som leder til katastrofen.*

Som jeg nevnte foran ville mønstret kunne endres denne gang - men det finnes nå ingen tegn på at det kommer til å endres. Dette betyr imidlertid ikke at disse få med god vilje, ville gi opp kampen i fortvilelse, for det er på dem den nye

verdensordningen må bygges. Hvor mørk natten enn måtte synes, så må de ting de kjemper for - en dag vinne seier. For de har rett og det er den "Uendeliges" uforanderlige lov at det gode skal seire til sist. "Det finnes ikke nok mørke i hele universet for å slukke et eneste lite lys".

Vårt verdensbilde

Menneskeheten av i dag befinner seg i et hav av uvitenhet, begjær og umenneskelighet. Fra tidenes morgen har vidsynte og utviklede individer gjort tapre forsøk å redde sine medmennesker på dette hav. Det er vår alles oppgave at hver og en fortsetter denne kamp etter beste evne. Hvert "gram" av kunnskap som vi lykkes formidle, er et ledd i utviklingen fremover - den utvikling som en gang blir den endelige redningen for hele menneskeslekten. I våre anstrengelser kan vi aldri regne med å "lykkes" på det ytre - som ikke tenkende mennesker bedømmer som fremgang - våre navn kommer til å gå tapt blant de uendelige mange, som har gått foran og som kommer etter.

Det er sagt, at den sanne og ekte fremskridelsen i menneskehetens historie ikke gir seg til kjenne plutselig og dramatisk, men litt etter litt, etter anstrengende tider av utvikling. Men egentlig kommer vi heller aldri å mislykkes, mens ingen anstrengelse som er innrettet på et verdig mål, kommer noensinne til å være forgjeves. *Må den uendelige vandre ved deres høyre side hvorhen deres vei må føre dere, nå og i all framtid.*

Dixi

Etterskrift

Det er vår forhåpning at Borealis' budskap har vært en inspirasjonskilde for mange av leserne og at stadig flere skal søke å leve i samklang med de universelle lovene og således bidra til en lykkeligere og mer harmonisk utvikling av vårt samfunn.

Parthenons litterære utgaver kommer i fortsettelsen å tjene som ledd i vår opplysningsvirksomhet om den "nye tidsalderen" og dens betydning for menneskeslektens fortsatte utvikling på vår planet.

Vi ville vært takknemlige om alle, som er overbevist om sannheten i denne bok, ville bistå oss, når det gjelder å sprede kjennskap om Borealis

tankevekkende budskap - fremfor alt blant ungdommen.

Den dag, da vår oppvoksende ungdom begynner å innse nødvendigheten av å leve i harmoni med de universelle lovene, skal kommende generasjoner på vår planet få oppleve virkeliggjørelsen av "broderskapets" ideal blant alle befolkningsgrupper og nasjoner, uansett rase, tro, og livsanskuelse, politisk syn og sosial innstilling. Utopien om en varig fred blant nasjoner kan da realiseres. Våre venner i universet har allerede nådd dette mål.

Parthenon (forlaget)